

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

(2002/C 181 E/09)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2002) 119 def. — 2002/0061(COD)

(Door de Commissie ingediend op 7 maart 2002)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 40, artikel 47, lid 1 en lid 2, eerste en derde zin, en artikel 55,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3, lid 1, onder c), van het Verdrag wordt de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van personen en diensten als een van de doelstellingen van de Gemeenschap genoemd. Voor de onderdanen van de lidstaten houdt dat met name de mogelijkheid in om als zelfstandige of werknemer een beroep uit te oefenen in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificaties werden verworven. Daarnaast is in artikel 47, lid 1, van het Verdrag bepaald dat richtlijnen inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels worden vastgesteld.
- (2) Naar aanleiding van de Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 heeft de Commissie een mededeling over „Een internemarktstrategie voor de dienstensector” ⁽¹⁾ aangenomen, die met name tot doel heeft het vrij verrichten van diensten binnen de Gemeenschap even gemakkelijk te maken als binnen een lidstaat. Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie over „nieuwe Europese arbeidsmarkten, open voor allen, met toegang voor allen” ⁽²⁾ heeft de Europese Raad van Stockholm van 23

en 24 maart 2001 de Commissie opdracht gegeven „om de Europese Raad in diens voorjaarsbijeenkomst van 2002 [...] specifieke voorstellen voor een meer uniforme, transparante en flexibele regeling voor de erkenning van opleidingstitels en studietijdvakken [...]” voor te leggen.

- (3) De door deze richtlijn geboden garantie aan personen die hun beroepskwalificaties in een lidstaat hebben behaald dat zij toegang hebben tot hetzelfde beroep in een andere lidstaat en dit kunnen uitoefenen met dezelfde rechten als de onderdanen van dat land, doet geen afbreuk aan de plicht van de migrerende beroepsbeoefenaar om eventuele niet-discriminerende voorwaarden van die lidstaat betreffende de uitoefening van dat beroep in acht te nemen, voorzover deze vanuit objectief oogpunt gerechtvaardigd en evenredig zijn.
- (4) Teneinde het vrij verrichten van diensten te vergemakkelijken, zijn specifieke regels noodzakelijk om de uitoefening van beroepswerkzaamheden op grond van de oorspronkelijke beroepstitel op ruimere schaal mogelijk te maken. Wat op afstand verrichte diensten van de informatiemaatschappij betreft, zijn ook de bepalingen van Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ⁽³⁾ van toepassing.
- (5) Aangezien voor het verrichten van diensten enerzijds en voor de vestiging anderzijds uiteenlopende regels zijn vastgesteld, moeten de criteria op basis waarvan bij een verplaatsing van de dienstverrichter naar het grondgebied van de ontvangende lidstaat tussen deze twee begrippen onderscheid wordt gemaakt, nader worden gepreciseerd door een tijds criterium vast te stellen.
- (6) Terwijl de beginselen en waarborgen die ten grondslag liggen aan de verschillende erkenningsregelingen die van toepassing zijn behouden moeten blijven, dienen de voorschriften ervan in het licht van de ervaring te worden aangepast. Bovendien zijn de desbetreffende richtlijnen verscheidene malen gewijzigd, wat een reorganisatie en stroomlijning van de bepalingen ervan samen met een gelijktrekking van de toepasselijke beginselen noodzakelijk

⁽¹⁾ COM(2000) 888.

⁽²⁾ COM(2001) 116.

⁽³⁾ PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1.

maakt. De Richtlijnen 89/48/EEG ⁽¹⁾ en 92/51/EEG ⁽²⁾ van de Raad, alsmede Richtlijn 1999/42/EG ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad betreffende het algemeen stelsel van erkenning van beroepskwalificaties, en de Richtlijnen 77/452/EEG ⁽⁴⁾, 77/453/EEG ⁽⁵⁾, 78/686/EEG ⁽⁶⁾, 78/687/EEG ⁽⁷⁾, 78/1026/EEG ⁽⁸⁾, 78/1027/EEG ⁽⁹⁾, 80/154/EEG ⁽¹⁰⁾, 80/155/EEG ⁽¹¹⁾, 85/384/EEG ⁽¹²⁾, 85/432/EEG ⁽¹³⁾, 85/433/EEG ⁽¹⁴⁾ en 93/16/EEG ⁽¹⁵⁾ van de Raad betreffende de beroepen van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, architect, apotheker en arts, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG ⁽¹⁶⁾ van het Europees Parlement en de Raad, moeten dus worden vervangen en tot één tekst worden samengevoegd.

- (7) Wat de beroepen betreft die onder het algemeen stelsel voor de erkenning van opleidingstitels, hierna „het algemeen stelsel” genoemd, vallen, behouden de lidstaten het recht om het vereiste minimumopleidingsniveau vast te stellen om de kwaliteit van de op hun grondgebied verrichte diensten te waarborgen. Op grond van de artikelen 10, 39 en 43 van het EG-Verdrag mogen zij een onderdeel van een lidstaat evenwel niet verplichten bepaalde kwalificaties te verwerven die zij over het algemeen slechts vaststellen door verwijzing naar de kwalificaties die in het kader van hun eigen nationale opleidingsstelsel gelden, terwijl de betrokkene al deze kwalificaties of een deel daarvan reeds in een andere lidstaat heeft verworven. Er moet dan ook worden vastgelegd dat elke ontvangende lidstaat waar een beroep is gereguleerd, rekening houdt met in een andere lidstaat verworven kwalificaties en nagaat of die met de door hem geëiste kwalificaties overeenstemmen.
- (8) Bij gebrek aan harmonisatie van de minimumopleidings-eisen voor de toegang tot beroepen die onder het algemeen stelsel vallen, moeten de ontvangende lidstaten de mogelijkheid hebben een compenserende maatregel op te leggen. Deze maatregel dient evenredig te zijn en met name rekening te houden met de beroepservaring van de aanvrager. Uit de ervaring blijkt dat het eisen van een proeve van bekwaamheid of aanpassingsstage, naar

keuze van de migrant, voldoende waarborgen ten aanzien van het kwalificatieniveau van laatstgenoemde biedt, zodat elke afwijking van deze keuzemogelijkheid in elk afzonderlijk geval door een dwingende reden van algemeen belang moet zijn gerechtvaardigd.

- (9) Teneinde het vrije verkeer van werknemers, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten te bevorderen en tegelijk een toereikend kwalificatieniveau te waarborgen, hebben verscheidene beroepsverenigingen en -organisaties op Europees niveau gemeenschappelijke platformen vastgesteld, op grond waarvan beroepsbeoefenaren die aan een reeks kwalificatiecriteria voldoen, gerechtigd zijn de door deze verenigingen of organisaties verleende beroepstitel te voeren. Onder bepaalde voorwaarden en steeds met inachtneming van het Gemeenschapsrecht, vooral dat op het gebied van de mededinging, dient met deze initiatieven rekening te worden gehouden door in deze context een grotere plaats in te ruimen voor automatische erkenning in het algemeen stelsel.
- (10) Teneinde rekening te houden met alle situaties waarvoor nog geen bepalingen betreffende de erkenning van beroepskwalificaties bestaan, dient het algemeen stelsel te worden uitgebreid tot die gevallen die niet onder een specifieke regeling vallen, hetzij omdat het betrokken beroep niet onder een van deze regelingen valt, hetzij omdat het beroep wel onder een dergelijke regeling valt, maar de aanvrager niet aan de voorwaarden voldoet om ervan te profiteren.
- (11) De regels betreffende de toegang tot een aantal industriële, commerciële en ambachtelijke werkzaamheden in lidstaten waar deze beroepen zijn gereguleerd, moeten worden vereenvoudigd, voorzover deze werkzaamheden gedurende een redelijke tijd in een voldoende nabij verleden in een andere lidstaat zijn uitgeoefend; tegelijk moet voor deze werkzaamheden een stelsel van automatische erkenning op basis van beroepservaring worden gehandhaafd.
- (12) Het vrije verkeer en de onderlinge erkenning van de opleidingstitels van artsen, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen, apothekers en architecten moeten gebaseerd zijn op het grondbeginsel dat opleidingstitels op basis van een coördinatie van de minimumopleidings-eisen automatisch worden erkend. Bovendien moet de toegang tot het beroep van arts, verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige en apotheker in de lidstaten afhankelijk zijn van het bezit van een bepaalde opleidingstitel, waardoor wordt gegarandeerd dat de betrokkene een opleiding heeft gevolgd die aan de vastgestelde minimum-eisen voldoet. Dit systeem moet worden aangevuld met een reeks verworven rechten waarop de gekwalificeerde beroepsbeoefenaren onder bepaalde voorwaarden een beroep kunnen doen.

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25.

⁽³⁾ PB L 201 van 31.7.1999, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 176 van 15.7.1977, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 176 van 15.7.1977, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB L 233 van 24.8.1978, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 233 van 24.8.1978, blz. 10.

⁽⁸⁾ PB L 362 van 23.12.1978, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 362 van 23.12.1978, blz. 7.

⁽¹⁰⁾ PB L 33 van 11.2.1980, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 33 van 11.2.1980, blz. 8.

⁽¹²⁾ PB L 223 van 21.8.1985, blz. 15.

⁽¹³⁾ PB L 253 van 24.9.1985, blz. 34.

⁽¹⁴⁾ PB L 253 van 24.9.1985, blz. 37.

⁽¹⁵⁾ PB L 165 van 7.7.1993, blz. 1.

⁽¹⁶⁾ PB L 206 van 31.7.2001, blz. 1.

- (13) De beroepswerkzaamheden van huisartsen vallen onder een specifieke regeling, die verschilt van die voor basisartsen en specialisten. De lidstaten kunnen dus geen medisch specialisme erkennen waarvan de beroepswerkzaamheden overeenkomen met die van huisartsen.
- (14) Teneinde het stelsel met name met het oog op de uitbreiding te vereenvoudigen, moet het beginsel van automatische erkenning alleen van toepassing zijn op specialismen die in alle lidstaten bestaan en verplicht zijn. Medische en tandheelkundige specialismen die slechts in een beperkt aantal lidstaten bestaan, moeten onverminderd de verworven rechten in het algemeen stelsel worden opgenomen. De praktische gevolgen van deze wijziging moeten voor de migrant worden beperkt, dat wil zeggen dat in deze gevallen geen compenserende maatregelen mogen worden verlangd. Voorts laat deze richtlijn onverlet dat de lidstaten onderling volgens hun eigen specifieke regels een automatische erkenning kunnen invoeren voor bepaalde medische en tandheelkundige specialismen die zij met elkaar gemeen hebben.
- (15) In alle lidstaten moet de beoefening der tandheelkunde een specifiek beroep zijn dat zich van het beroep van arts onderscheidt, ongeacht of deze in de mond- en tandheelkunde is gespecialiseerd. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de tandartsopleiding de beoefenaar der tandheelkunde alle noodzakelijke deskundigheid op het gebied van de preventie, diagnostiek en behandeling van afwijkingen en ziekten van het gebit, de mond, de kaken en omringende weefsels bijbrengt. De tandheelkunde kan alleen worden beoefend door personen die in het bezit zijn van een opleidingstitel van beoefenaar der tandheelkunde, zoals bedoeld in deze richtlijn.
- (16) Het lijkt niet wenselijk om een gestandaardiseerde verloskundigenopleiding voor alle lidstaten vast te stellen. Integendeel, de lidstaten moeten zoveel mogelijk vrijheid krijgen om zelf invulling te geven aan deze opleiding.
- (17) Met het oog op de vereenvoudiging moet het begrip „apotheker” worden gebruikt om het toepassingsgebied van de bepalingen betreffende de automatische erkenning van opleidingstitels af te bakenen, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de bijzondere kenmerken van de nationale regelingen inzake de desbetreffende werkzaamheden.
- (18) De houders van een opleidingstitel van apotheker zijn specialisten op het gebied van geneesmiddelen en dienen in principe in alle lidstaten toegang te hebben tot een minimumgamma van werkzaamheden op dit gebied. Door de vaststelling van dit minimumgamma moet deze richtlijn enerzijds voorkomen dat de in de lidstaten voor apothekers toegankelijke werkzaamheden, met name wat biomedische analyses betreft, worden beperkt en anderzijds dat ten gunste van deze beroepsbeoefenaren een monopolie wordt geschapen, waarvan de invoering uitsluitend onder de bevoegdheid van de lidstaten blijft vallen. Deze richtlijn belet de lidstaten niet om aanvullende opleidingseisen te stellen voor de toegang tot werkzaamheden die niet tot het gecoördineerde minimumgamma van werkzaamheden behoren. Wanneer de ontvangende lidstaat dergelijke eisen stelt, moet hij deze dus ook kunnen stellen aan onderdanen met een opleidingstitel die in de zin van deze richtlijn automatisch wordt erkend.
- (19) Deze richtlijn coördineert niet alle voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden op farmaceutisch gebied; met name de geografische spreiding van apotheken en het monopolie van de geneesmiddelenverstrekking vallen ook verder onder de bevoegdheid van de lidstaten. Deze richtlijn laat de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die ondernemingen verbieden bepaalde werkzaamheden van apothekers uit te oefenen of die aan deze uitoefening bepaalde voorwaarden verbinden, onverlet.
- (20) De architectonische schepping, de kwaliteit van de bouwwerken, de harmonieuze inpassing ervan in het omringende milieu, de instandhouding van natuurlijke landschappen en stadsgezichten alsmede van het collectieve en particuliere erfgoed zijn zaken van openbaar belang. De onderlinge erkenning van de opleidingstitels moet dan ook worden gebaseerd op kwalitatieve en kwantitatieve criteria die waarborgen dat de houders van de erkende opleidingstitels begrip hebben voor en uitdrukking kunnen geven aan de behoeften van particulieren, sociale groepen en gemeenschappen op het gebied van de ruimtelijke ordening, het ontwerp, de planning en de verwezenlijking van bouwwerken, het behoud en de exploitatie van het architectonisch erfgoed en de instandhouding van het natuurlijke evenwicht.
- (21) De nationale voorschriften op het gebied van de architectuur en de toegang tot en uitoefening van het beroep van architect lopen wat hun werkingssfeer betreft sterk uiteen. In de meeste lidstaten worden de werkzaamheden op het gebied van de architectuur rechtens of feitelijk uitgeoefend door personen die de beroepstitel van architect, al dan niet in combinatie met een andere beroepstitel, voeren, zonder dat de uitoefening van deze werkzaamheden uitsluitend aan deze personen is voorbehouden, tenzij bij wet anders is bepaald. Deze werkzaamheden, of sommige daarvan, kunnen ook worden uitgeoefend door andere beroepsbeoefenaren, met name ingenieurs, die een speciale opleiding op het gebied van de bouwkunde of bouwkunst hebben gevolgd. Teneinde deze richtlijn zo eenvoudig mogelijk te houden, moet het begrip „architect” worden gebruikt om het toepassingsgebied van de bepalingen betreffende de automatische erkenning van opleidingstitels af te bakenen, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de bijzondere kenmerken van de nationale regelingen betreffende de desbetreffende werkzaamheden.
- (22) Teneinde de doeltreffendheid van het stelsel van erkenning van beroepskwalificaties te waarborgen, dienen uniforme vormvoorschriften en procedureregels voor de uitvoering ervan, alsmede bepaalde regels betreffende de uitoefening van het beroep te worden vastgesteld.

- (23) Aangezien uitvoering van deze richtlijn en naleving van de daaruit voortvloeiende verplichtingen gemakkelijker zijn wanneer de lidstaten onderling en met de Commissie samenwerken, moeten de regels voor deze samenwerking worden vastgesteld.
- (24) Het beheer van de verschillende erkenningsregelingen, zoals die door de sectorrichtlijnen en het algemeen stelsel zijn ingevoerd, is omslachtig en complex gebleken. Het beheer en de aanpassing van deze richtlijn aan de wetenschappelijke en technologische vooruitgang moeten dus worden vereenvoudigd, met name wanneer de minimumopleidingseisen met het oog op de automatische erkenning van opleidingstitels zijn gecoördineerd. Te dien einde moet er één comité voor de erkenning van beroepskwalificaties worden opgericht.
- (25) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾, moeten de nodige maatregelen tot uitvoering van deze richtlijn volgens de procedure van artikel 5 van dit besluit worden getroffen.
- (26) Door een periodiek verslag van de lidstaten over de uitvoering van deze richtlijn, waarin statistische gegevens zijn opgenomen, zal kunnen worden bepaald wat de werking van het stelsel van erkenning van beroepskwalificaties is.
- (27) Er moet een passende procedure komen voor de vaststelling van tijdelijke maatregelen voor het geval dat de toepassing van deze richtlijn in een lidstaat grote problemen oplevert.
- (28) Deze richtlijn laat de bevoegdheid van de lidstaten inzake de organisatie van hun nationaal stelsel van sociale zekerheid en de vaststelling van de werkzaamheden die in het kader van dit stelsel moeten worden uitgeoefend, onverlet.
- (29) Gezien de snelle technische en wetenschappelijke vooruitgang is het voor veel beroepen van groot belang dat men levenslang bijleert. De lidstaten dienen in dit verband voorschriften vast te stellen om ervoor te zorgen dat beroepsbeoefenaren door een passende bij- en nascholing op de hoogte blijven van de technische en wetenschappelijke ontwikkelingen.
- (30) In overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van de voorgestelde maatregel, namelijk de stroomlijning, vereenvoudiging en verbetering van de regels inzake de erkenning van beroepskwalificaties, door de lidstaten niet voldoende worden bereikt en dus beter op communautair niveau worden verwezenlijkt. Deze richtlijn beperkt zich tot het minimum dat vereist is om deze doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan hetgeen voor dit doel nodig is.

- (31) Deze richtlijn laat de toepassing van artikel 39, lid 4, en van artikel 45 van het Verdrag, alsmede maatregelen die noodzakelijk zijn om een hoog niveau van gezondheidsbescherming en consumentenbescherming te waarborgen, onverlet,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn stelt de regels vast volgens welke een lidstaat die de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep op zijn grondgebied afhankelijk stelt van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties (hierna de „ontvangende lidstaat” genoemd), de in een andere lidstaat of andere lidstaten (hierna de „lidstaat van oorsprong” genoemd) verworven beroepskwalificaties die de houder van die kwalificaties het recht verlenen er hetzelfde beroep uit te oefenen, als toereikende voorwaarde voor de toegang tot en de uitoefening van dit beroep beschouwt.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle onderdanen van een lidstaat die in een andere lidstaat dan die waar zij hun beroepskwalificaties hebben verworven, een gereguleerd beroep willen uitoefenen, hetzij als zelfstandige, hetzij als werknemer.

2. Elke lidstaat kan volgens zijn eigen regels toestaan dat op zijn grondgebied gereguleerde beroepswerkzaamheden worden uitgeoefend door personen die houder zijn van niet in een lidstaat behaalde opleidingstitels. Voor de beroepen die onder titel III, hoofdstuk III, vallen, moeten bij deze eerste erkenning de in dat hoofdstuk bedoelde minimumopleidingseisen in acht worden genomen.

Artikel 3

Definities

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „gereguleerd beroep”: een gereguleerde beroepswerkzaamheid of een geheel van gereguleerde beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of een van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties;
- b) „beroepskwalificaties”: kwalificaties die worden gestaafd door een opleidingstitel, een bekwaamheidsattest als bedoeld in artikel 11, lid 2, onder a), en/of beroepservaring;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

c) „opleidingstitel”: een diploma, certificaat of andere titel die door een instantie van een lidstaat is afgegeven ter afsluiting van een overwegend in de Gemeenschap gevolgde beroepsopleiding.

2. Met een gereguleerd beroep wordt gelijkgesteld een beroep dat door de leden van een van de in bijlage I genoemde verenigingen of organisaties wordt uitgeoefend.

Telkens wanneer een lidstaat erkenning verleent aan een in de eerste alinea bedoelde vereniging of organisatie, stelt hij de Commissie daarvan in kennis die deze informatie bekendmaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

3. Met een opleidingstitel wordt gelijkgesteld elke in een derde land afgegeven opleidingstitel, wanneer de houder ervan een beroepservaring van drie jaar heeft die wordt bevestigd door de lidstaat die de betrokken titel overeenkomstig artikel 2, lid 2, heeft erkend.

Artikel 4

Gevolgen van de erkenning

1. Erkenning van de beroepskwalificaties door de ontvangende lidstaat geeft de begunstigde in deze lidstaat toegang tot hetzelfde beroep als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit en stelt hem in staat dit beroep uit te oefenen met dezelfde rechten als die welke voor eigen onderdanen gelden.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn is het beroep dat de aanvrager in de ontvangende lidstaat wenst uit te oefenen hetzelfde als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit, indien hieronder soortgelijke werkzaamheden vallen.

3. Wanneer het beroep waarvoor de aanvrager in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit, een autonome werkzaamheid is van een beroep waaronder in de ontvangende lidstaat een groter aantal werkzaamheden valt, en dit verschil niet door een compenserende maatregel als bedoeld in artikel 14 kan worden overbrugd, verleent erkenning van de kwalificaties van de aanvrager hem in de ontvangende lidstaat alleen toegang tot deze werkzaamheid.

TITEL II

VRIJ VERRICHTEN VAN DIENSTEN

Artikel 5

Beginsel van het vrij verrichten van diensten

1. Onverminderd artikel 6, tweede alinea, kunnen de lidstaten het vrij verrichten van diensten in een andere lidstaat niet beperken om redenen die verband houden met beroepskwalificaties:

a) indien de dienstverrichter op wettige wijze in een lidstaat is gevestigd om er dezelfde beroepswerkzaamheid uit te oefenen en

b) indien, bij verplaatsing van de dienstverrichter, hij deze werkzaamheid gedurende ten minste twee jaar in de lidstaat van vestiging heeft uitgeoefend, wanneer het beroep er niet gereguleerd is.

2. Wanneer de dienstverrichter zich naar het grondgebied van de ontvangende lidstaat begeeft, wordt voor de toepassing van deze richtlijn onder „dienstverrichting” verstaan de uitoefening van een beroepswerkzaamheid in een lidstaat gedurende een periode die niet meer dan zestien weken per jaar bedraagt door een beroepsbeoefenaar die in een andere lidstaat is gevestigd.

Het in de eerste alinea bedoelde vermoeden laat een beoordeling per geval, met name in het licht van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van de verrichting, onverlet.

3. De dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat waar de dienstverrichter op wettige wijze is gevestigd, wanneer voor de betrokken beroepswerkzaamheid in die lidstaat een dergelijke gereguleerde beroepstitel bestaat.

Deze titel wordt gevoerd in de officiële taal of één van de officiële talen van de lidstaat van vestiging, teneinde verwarring met de beroepstitel van de ontvangende lidstaat te vermijden.

Artikel 6

Vrijstellingen

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, stelt de ontvangende lidstaat een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter met name vrij van de eisen die worden gesteld aan op zijn grondgebied gevestigde beroepsbeoefenaren met betrekking tot:

a) een vergunning, de inschrijving of de aansluiting bij een beroepsorganisatie;

b) de inschrijving bij een publiekrechtelijke instelling van sociale zekerheid om de rekeningen inzake de ten gunste van sociaal verzekerden verrichte werkzaamheden op een verzekeringsinstelling te kunnen verhalen.

De dienstverrichter stelt evenwel de in de eerste alinea, onder b), bedoelde instelling vooraf, of in spoedgevallen achteraf, van de door hem verrichte dienst in kennis.

Artikel 7

Voorafgaande kennisgeving bij verplaatsing van de dienstverrichter

Wanneer de dienstverrichter zich voor de dienstverrichting verplaatst, stelt hij het in artikel 53 bedoelde contactpunt van de lidstaat van vestiging vooraf hiervan in kennis. In spoedgevallen stelt de dienstverrichter het contactpunt van deze lidstaat zo spoedig mogelijk na de dienstverrichting in kennis.

Artikel 8

Administratieve samenwerking

De bevoegde instanties van de ontvangende lidstaat kunnen de bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging om een bewijsstuk verzoeken waaruit de nationaliteit van de dienstverrichter blijkt alsmede om een bewijs dat hij de betrokken werkzaamheden op wettige wijze in die lidstaat uitoefent. De bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging verstrekken deze informatie overeenkomstig artikel 52.

Bovendien kunnen de bevoegde instanties van de ontvangende lidstaat in de in artikel 5, lid 1, onder b) bedoelde gevallen het in artikel 53 bedoelde contactpunt van de lidstaat van vestiging verzoeken om een bewijs dat de dienstverrichter de betrokken werkzaamheden gedurende ten minste twee jaar in de lidstaat van vestiging heeft uitgeoefend. Dit bewijs kan op elke gewenste wijze worden geleverd.

Artikel 9

Informatie ten behoeve van de afnemers van de dienst

In aanvulling op de overige informatievoorschriften van het Gemeenschapsrecht, zorgen de lidstaten ervoor dat de dienstverrichter de afnemer van de dienst de volgende informatie verstrekt:

- a) wanneer de dienstverrichter in een handelsregister of een vergelijkbaar openbaar register is ingeschreven, het handelsregister waar hij is ingeschreven en zijn inschrijvingsnummer, of een vergelijkbaar middel ter identificatie in dat register;
- b) wanneer voor uitoefening van de betrokken werkzaamheid in de lidstaat van vestiging een vergunning vereist is, de naam en het adres van de bevoegde toezichhoudende instantie;
- c) de beroepsordes of soortgelijke organisaties waarbij de dienstverrichter is aangesloten;
- d) de beroepstitel en de lidstaat waar deze werd verleend;
- e) vermelding van de beroepsregels die in de lidstaat van vestiging van toepassing zijn en hoe deze kunnen worden ingezien;
- f) wanneer de dienstverrichter een onder de BTW vallende werkzaamheid uitoefent, het identificatienummer, zoals bedoeld in artikel 22, lid 1, van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Deze richtlijn is laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/85/EG (PB L 277 van 28.10.1999, blz. 34).

TITEL III

VRIJHEID VAN VESTIGING

HOOFDSTUK I

ALGEMEEN STELSEL VAN ERKENNING VAN OPLEIDINGSTITELS

Artikel 10

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op alle beroepen die niet onder de hoofdstukken II en III van deze titel vallen alsmede op alle gevallen waarin de aanvrager niet aan de in die hoofdstukken opgenomen voorwaarden voldoet.

Artikel 11

Kwalificatieniveaus

1. Voor de toepassing van artikel 13 worden de volgende vijf beroepskwalificatieniveaus vastgesteld:

- a) niveau 1 „bekwaamheidsattest”;
- b) niveau 2 „certificaat”;
- c) niveau 3 „diploma ter afsluiting van een korte opleiding”;
- d) niveau 4 „diploma tot afsluiting van een opleiding van middellange duur”;
- e) niveau 5 „diploma tot afsluiting van een hogere opleiding”.

2. Niveau 1 komt overeen met:

- a) een door een bevoegde instantie van de lidstaat van oorsprong afgegeven bekwaamheidsattest, nadat men een zeer korte opleiding heeft genoten, een specifiek examen zonder voorafgaande opleiding heeft afgelegd of het beroep tijdens de voorafgaande tien jaren gedurende drie opeenvolgende jaren voltijds of gedurende een gelijkwaardige periode deeltijds in een lidstaat heeft uitgeoefend;
- b) een algemene opleiding op het niveau van het basis- of voortgezet onderwijs die aantoonde dat de houder over een zekere algemene ontwikkeling beschikt.

3. Niveau 2 komt overeen met een opleiding op het niveau van het voortgezet onderwijs, hetzij een voortgezette beroepsopleiding hetzij een voortgezette algemene opleiding aangevuld met een beroepsopleiding.

4. Niveau 3 komt overeen met een opleiding op het niveau van het postsecundair onderwijs met een duur van ten minste één maar minder dan drie jaar.

Met opleidingen van niveau 3 worden gelijkgesteld:

- a) opleidingen met een bijzondere structuur die tot een vergelijkbare beroepsbekwaamheid en tot een vergelijkbaar niveau van verantwoordelijkheden en taken opleiden. Hieronder vallen met name de in bijlage II genoemde opleidingen;

b) gereglementeerde opleidingen die specifiek op de uitoefening van een bepaald beroep zijn gericht en die uit een opleidingscyclus bestaan die eventueel door een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring wordt aangevuld waarvan de structuur en het niveau in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de betrokken lidstaat zijn vastgesteld of die worden gecontroleerd of goedgekeurd door een daartoe aangewezen instantie. Hieronder vallen met name de gereglementeerde opleidingen van bijlage III.

5. Niveau 4 komt overeen met een opleiding op het niveau van het hoger of universitair onderwijs met een duur van ten minste drie maar minder dan vier jaar.

Met opleidingen van niveau 4 worden gelijkgesteld gereglementeerde opleidingen die rechtstreeks op de uitoefening van een bepaald beroep zijn gericht en die bestaan uit een postsecundaire studiecycclus van drie jaar of een postsecundaire deeltijdse studiecycclus met een daaraan gelijkwaardige duur aan een universiteit of een onderwijsinstelling van gelijkwaardig niveau, en, in voorkomend geval, uit een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op de postsecundaire studiecycclus vereist is.

De structuur en het niveau van de beroepsopleiding, de beroepsstage of de praktijkervaring worden in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de betrokken lidstaat vastgesteld of door een daartoe aangewezen instantie gecontroleerd of goedgekeurd.

6. Niveau 5 komt overeen met een opleiding op het niveau van het hoger onderwijs met een duur van minimaal vier jaar.

Aan opleidingen van niveau 5 worden gelijkgesteld gereglementeerde opleidingen die rechtstreeks op de uitoefening van een bepaald beroep zijn gericht en die bestaan uit een postsecundaire studiecycclus van ten minste vier jaar of een postsecundaire deeltijdse studiecycclus met een daaraan gelijkwaardige duur aan een universiteit of een onderwijsinstelling van gelijkwaardig niveau en, in voorkomend geval, uit een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op de postsecundaire studiecycclus vereist is.

De structuur en het niveau van de beroepsopleiding, de beroepsstage of de praktijkervaring worden in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de betrokken lidstaat vastgesteld of door een daartoe aangewezen instantie gecontroleerd of goedgekeurd.

Artikel 12

Gelijkgestelde opleidingen

Met een titel ter afsluiting van een in artikel 11 bedoelde opleiding, met inbegrip van het betrokken niveau, wordt gelijkgesteld elke titel die of geheel van titels dat door een bevoegde instantie in een lidstaat is afgegeven, wanneer daarmee een in de Gemeenschap gevolgde opleiding wordt afgesloten welke door deze lidstaat als gelijkwaardig wordt erkend en daaraan dezelfde rechten inzake de toegang tot of uitoefening van een beroep zijn verbonden.

Onder dezelfde voorwaarden als die van de eerste alinea wordt met een dergelijke opleidingstitel tevens gelijkgesteld elke beroepskwalificatie die weliswaar niet voldoet aan de eisen die in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat van oorsprong voor de toegang tot of uitoefening van een beroep zijn vastgesteld, maar die de houder ervan krachtens deze bepalingen verworven rechten verleent.

Artikel 13

Voorwaarden inzake erkenning

1. Wanneer in een ontvangende lidstaat de toegang tot of uitoefening van een gereglementeerd beroep afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, staat de bevoegde instantie van deze lidstaat de toegang tot en uitoefening van dit beroep onder dezelfde voorwaarden als die welke voor eigen onderdanen gelden toe aan aanvragers die in het bezit zijn van het bekwaamheidsattest dat of de opleidingstitel die in een andere lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of uitoefening van dat beroep op zijn grondgebied.

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij moeten in een lidstaat zijn behaald;
- b) zij moeten blijk geven van een beroepskwalificatieniveau dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau onmiddellijk onder het door de ontvangende lidstaat vereiste niveau, zoals beschreven in artikel 11.

2. De in lid 1 bedoelde toegang tot en uitoefening van het beroep worden eveneens toegestaan aan aanvragers die het in dat lid bedoelde beroep tijdens de voorafgaande tien jaar gedurende twee jaar voltijds hebben uitgeoefend in een andere lidstaat waar dat beroep niet is gereglementeerd, en die een of meer bekwaamheidsattesten of een of meer opleidingstitels bezitten.

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij moeten zijn afgegeven door een bevoegde instantie in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen;
- b) zij moeten blijk geven van een beroepskwalificatieniveau dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau onmiddellijk onder het in de ontvangende lidstaat vereiste niveau, zoals beschreven in artikel 11;
- c) zij moeten aantonen dat de houder op de uitoefening van het betrokken beroep is voorbereid.

De in de eerste alinea bedoelde beroepservaring van twee jaar kan echter niet worden geëist wanneer de aanvrager met de in die alinea bedoelde opleidingstitel(s) een gereglementeerde opleiding in de zin van artikel 11, lid 4, onder b), lid 5, tweede alinea, lid 6, tweede alinea, heeft afgesloten.

*Artikel 14***Compenserende maatregelen**

1. Artikel 13 belet niet dat de ontvangende lidstaat in een van de volgende gevallen van de aanvrager verlangt dat hij een aanpassingsstage van ten hoogste drie jaar doorloopt of een proeve van bekwaamheid aflegt:

- a) wanneer de duur van de opleiding waarnaar door de aanvrager overeenkomstig artikel 13, leden 1 of 2, wordt verwezen, ten minste één jaar korter is dan de duur van de in de ontvangende lidstaat vereiste opleiding;
- b) wanneer de door hem gevolgde opleiding betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke worden bestreken door de in de ontvangende lidstaat vereiste opleidingstitel;
- c) wanneer het in de ontvangende lidstaat gereguleerde beroep een of meer gereguleerde beroepswerkzaamheden omvat die niet bestaan in het overeenkomstige beroep in de lidstaat van oorsprong van de aanvrager, in de zin van artikel 4, lid 2, en dit verschil gekenmerkt wordt door een specifieke opleiding die in de ontvangende lidstaat vereist is en betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke worden bestreken door het bekwaamheidsattest of de opleidingstitel waarnaar de aanvrager verwijst.

2. Indien de ontvangende lidstaat van de mogelijkheid van lid 1 gebruik maakt, moet hij de aanvrager de keuze laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid.

Wanneer een lidstaat meent dat het voor een bepaald beroep noodzakelijk is van de eerste alinea af te wijken en de migrant niet de keuze te laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid, stelt hij de andere lidstaten en de Commissie vooraf hiervan in kennis, waarbij hij deze afwijking afdoende motiveert.

Indien de Commissie na ontvangst van alle nodige informatie van mening is dat de in de tweede alinea bedoelde afwijking onterecht of in strijd met het Gemeenschapsrecht is, verzoekt zij de betrokken lidstaat binnen drie maanden om van de voorgenomen maatregel af te zien. Wanneer binnen deze termijn geen reactie van de Commissie is ontvangen, kan de afwijking worden toegepast.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder b) en c), wordt onder „vakken die wezenlijk verschillen” verstaan vakken die van essentieel belang zijn voor de uitoefening van het beroep en waarvoor de door de migrant ontvangen opleiding qua duur of inhoud in belangrijke mate afwijkt van de door de ontvangende lidstaat vereiste opleiding.

4. Lid 1 wordt toegepast met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. Met name moet de ontvangende lidstaat, indien hij overweegt van de aanvrager een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid te verlangen, eerst nagaan of de door

de aanvrager in het kader van zijn beroepservaring in een lidstaat of derde land verworven kennis het in lid 3 bedoelde wezenlijke verschil geheel of gedeeltelijk kan overbruggen.

*Artikel 15***Vrijstelling van compenserende maatregelen op basis van gemeenschappelijke platformen**

1. De beroepsverenigingen kunnen de Commissie in kennis stellen van gemeenschappelijke platformen die door hen op Europees niveau zijn vastgesteld. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder gemeenschappelijk platform verstaan een geheel van beroepskwalificatiecriteria die getuigen van een toereikend bekwaamheidsniveau voor de uitoefening van een bepaald beroep en op basis waarvan deze verenigingen de in de lidstaten verworven kwalificaties officieel erkennen.

Wanneer de Commissie van mening is dat het betrokken platform de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties kan vergemakkelijken, doet zij dit aan de lidstaten toekomen en neemt zij een beslissing overeenkomstig de procedure van artikel 54, lid 2.

2. Wanneer de kwalificaties van de aanvrager voldoen aan de kwalificatiecriteria die op grond van een beslissing overeenkomstig lid 1 zijn vastgesteld, ziet de ontvangende lidstaat van toepassing van artikel 14 af.

3. Indien een lidstaat meent dat een gemeenschappelijk platform niet meer voldoende waarborgen ten aanzien van de beroepskwalificaties biedt, stelt hij de Commissie hiervan in kennis, die in voorkomend geval een beslissing overeenkomstig de procedure van artikel 54, lid 2, neemt.

HOOFDSTUK II

ERKENNING VAN BEROEPSERVARING*Artikel 16***Eisen inzake beroepservaring**

Wanneer in een lidstaat de toegang tot of uitoefening van een van de in bijlage IV vermelde werkzaamheden afhankelijk wordt gesteld van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkennis en vakbekwaamheid, beschouwt deze lidstaat als genoegzaam bewijs van die kennis en bekwaamheid het feit dat de werkzaamheid in kwestie in een andere lidstaat is uitgeoefend. Deze werkzaamheid moet overeenkomstig de artikelen 17 en 18 zijn uitgeoefend.

*Artikel 17***Werkzaamheden van lijst I van bijlage IV**

1. Bij werkzaamheden van lijst I van bijlage IV moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

- a) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;

- b) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de Staat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- c) hetzij gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de Staat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.
- d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- e) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de Staat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;
- f) hetzij gedurende zes opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de Staat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

2. In de onder a) en d) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de in artikel 52 bedoelde bevoegde instantie zijn beëindigd.

Artikel 18

Werkzaamheden van lijst II van bijlage IV

1. Bij werkzaamheden van lijst II van bijlage IV moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:
- a) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;
- b) hetzij gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de Staat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

- c) hetzij gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste drie jaar als werknemer heeft uitgeoefend;
- d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de Staat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

2. In de onder a) en c) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de in artikel 52 bedoelde bevoegde instantie zijn beëindigd.

Artikel 19

Wijziging van de lijsten van werkzaamheden van bijlage IV

De lijsten van werkzaamheden van bijlage IV waarvoor overeenkomstig artikel 16 beroepservaring wordt erkend, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2.

HOOFDSTUK III

ERKENNING OP BASIS VAN DE COÖRDINATIE VAN DE MINIMUMOPLEIDINGSEISEN

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 20

Beginsel van automatische erkenning

1. Elke lidstaat erkent de opleidingstitels van artsen, welke toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van basisarts en specialist, alsmede die van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaars der tandheelkunde, dierenartsen, apothekers en architecten, zoals bedoeld in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.6.4 en 5.7.2 respectievelijk, die voldoen aan de minimumopleidingseisen van respectievelijk de artikelen 22, 23, 29, 32, 35, 40 en 42, door daaraan op zijn grondgebied wat de toegang tot en uitoefening van de betrokken beroepswerkzaamheden betreft hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hem afgegeven opleidingstitels.

Deze opleidingstitels moeten door bevoegde instellingen van de lidstaten zijn afgegeven en in voorkomend geval vergezeld gaan van het certificaat, zoals bedoeld in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.6.4 en 5.7.2 respectievelijk.

Het bepaalde in de eerste en tweede alinea laat de in de artikelen 21, 25, 31, 34 en 45 bedoelde verworven rechten onverlet.

2. Elke lidstaat erkent, voor de uitoefening van de werkzaamheden van arts als huisarts in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid, de in bijlage V, punt 5.1.5, bedoelde opleidingstitels die aan onderdanen van de lidstaten door andere lidstaten met inachtneming van de minimumopleidingseisen van artikel 26 zijn afgegeven.

Het bepaalde in de eerste alinea laat de in artikel 28 bedoelde verworven rechten onverlet.

3. Elke lidstaat erkent de door de andere lidstaten aan onderdanen van de lidstaten afgegeven opleidingstitels van verloskundige, die in bijlage V, punt 5.5.4, zijn vermeld en die aan de in artikel 36 bedoelde minimumopleidingseisen en de in artikel 37 bedoelde uitvoeringsbepalingen voldoen, door daaraan op zijn grondgebied wat de toegang tot en uitoefening van de betrokken beroepswerkzaamheden betreft hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hem afgegeven opleidingstitels. Deze bepaling laat de in de artikelen 21 en 39 bedoelde verworven rechten onverlet.

4. De in bijlage V, punt 5.7.2, bedoelde opleidingstitels van architect die op grond van lid 1 automatisch worden erkend, vormen de afsluiting van een opleiding die niet eerder dan gedurende het in die bijlage bedoelde referentieacademiejaar is begonnen.

5. Elke lidstaat stelt de toegang tot en uitoefening van de beroepswerkzaamheden van artsen, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaars der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen en apothekers afhankelijk van het bezit van een opleidingstitel als bedoeld in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 en 5.6.4 respectievelijk, die waarborgt dat de betrokkene gedurende zijn gehele opleiding in voorkomend geval de in bijlage V, punten 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 en 5.6.1, bedoelde kennis en bekwaamheid heeft verworven.

De kennis en bekwaamheid als bedoeld in bijlage V, punten 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 en 5.6.1, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

6. Elke lidstaat stelt de Commissie in kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die hij met betrekking tot de afgifte van opleidingstitels op het door dit hoofdstuk bestreken gebied vaststelt.

De Commissie doet hiervan mededeling in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en vermeldt daarbij de door de lidstaten goedgekeurde benamingen voor de opleidingstitels alsmede, in voorkomend geval, de instelling die de opleidingstitel afgeeft, het certificaat dat deze titel vergezelt en de overeenkomstige beroepstitel, zoals opgenomen in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4, 5.6.4 en 5.7.2 respectievelijk.

Artikel 21

Verworven rechten

1. Onverminderd de specifieke verworven rechten in de betrokken beroepen, beschouwt elke lidstaat, wanneer de opleidingstitels van artsen die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van basisarts en specialist, van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaars der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen en apothekers die aan onderdanen van de lidstaten zijn afgegeven, niet voldoen aan alle in de artikelen 22, 23, 29, 32, 35, 36 en 40 bedoelde opleidingseisen, de door deze lidstaten afgegeven opleidingstitels als genoegzaam bewijs, wanneer zij een opleiding afsluiten waarmee vóór de in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 en 5.6.4, opgenomen referentiedata is begonnen, op voorwaarde dat zij vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend.

2. Dezelfde bepalingen zijn van toepassing op de op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek verworven opleidingstitels van artsen, die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van basisarts en specialist, van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaars der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen en apothekers, die niet aan alle in de artikelen 22, 23, 29, 32, 35, 36 en 40 bedoelde minimumopleidingseisen voldoen, wanneer deze de afsluiting zijn van een opleiding waarmee werd begonnen vóór:

a) 3 oktober 1989 voor basisartsen, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaars der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen, apothekers en

b) 3 april 1992 voor specialisten.

De in de eerste alinea bedoelde opleidingstitels verlenen het recht om op het gehele Duitse grondgebied de betrokken beroepswerkzaamheden uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de door de bevoegde Duitse instanties afgegeven opleidingstitels als bedoeld in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 en 5.6.4.

3. Elke lidstaat erkent voor onderdanen van de lidstaten van wie de opleidingstitels van arts, verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige en apotheker niet aan de voor die lidstaat opgenomen benamingen in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 en 5.6.4 voldoen, de door deze lidstaten afgegeven opleidingstitels vergezeld van een door de bevoegde instanties of instellingen afgegeven certificaat als genoegzaam bewijs.

Het in de eerste alinea bedoelde certificaat bevestigt dat deze opleidingstitels de afsluiting vormen van een opleiding die in overeenstemming is met de artikelen 22, 23, 26, 29, 32, 35, 36 en 40 respectievelijk en dat zij door de lidstaat die ze heeft afgegeven worden gelijkgesteld aan die waarvan de benamingen zijn opgenomen in bijlage V, punten 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 en 5.6.4.

Afdeling 2

Artsen

Artikel 22

De opleiding tot basisarts

1. Voor de toelating tot de opleiding tot basisarts wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studie toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

2. De medische basisopleiding omvat in totaal ten minste zes studie jaren of 5 500 uur theoretisch en praktisch onderwijs aan een universiteit of onder toezicht van een universiteit.

Voor personen die vóór 1 januari 1972 met hun studie zijn begonnen, kan de in de eerste alinea bedoelde opleiding een praktische opleiding op universitair niveau van zes maanden omvatten, in de vorm van een voltijdse opleiding onder toezicht van de bevoegde instanties.

3. Bij- en nascholing waarborgen, volgens de specifieke bepalingen van elke lidstaat, dat degenen die hun studie hebben afgesloten op de hoogte kunnen blijven van de vooruitgang op geneeskundig gebied.

Artikel 23

De opleiding tot specialist

1. Voor de toelating tot de opleiding tot specialist moeten in het kader van de in artikel 22 bedoelde opleiding met goed gevolg zes studie jaren zijn volbracht gedurende welke de vereiste medische basiskennis is verworven.

2. De opleiding tot specialist omvat theoretisch en praktisch onderwijs in een universitair centrum, een academisch zieken-

huis of, in voorkomend geval, in een daartoe door de bevoegde instanties of instellingen erkende inrichting voor gezondheidszorg.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de minimumduur van de in bijlage V, punt 5.1.4, bedoelde specialistenopleidingen niet korter is dan de in dat punt genoemde duur. De opleiding wordt onder toezicht van de bevoegde instanties of instellingen gegeven. De aankomend specialist dient persoonlijk aan de werkzaamheden van de betrokken diensten deel te nemen en daarvoor verantwoordelijkheid te dragen.

3. De opleiding is een voltijdse opleiding die plaatsvindt in het kader van door de bevoegde instanties erkende specifieke opleidingsplaatsen. Zij houdt deelneming in aan alle medische werkzaamheden van de afdeling waar de opleiding wordt genomen, inclusief de wachtdiensten, zodat de specialist in opleiding gedurende de gehele werkweek en gedurende het gehele jaar aan deze praktische en theoretische opleiding al zijn beroepswerkzaamheid wijdt op de door de bevoegde instanties vastgestelde wijze. Bijgevolg worden deze werkzaamheden op passende wijze bezoldigd.

De opleiding kan worden onderbroken om redenen als militaire dienst, wetenschappelijke opdrachten, zwangerschap en ziekte. Deze onderbrekingen mogen de totale duur van de opleiding niet verkorten.

4. Bij wijze van uitzondering kunnen de lidstaten toestemming geven voor een deeltijdopleiding tot specialist, volgens door de nationale bevoegde instanties toegestane voorwaarden, wanneer een voltijdse opleiding wegens gegronde persoonlijke omstandigheden niet mogelijk is. De bevoegde instanties zien erop toe dat de totale duur en de kwaliteit van de deeltijdopleiding tot specialist niet minder zijn dan die van de voltijdse specialistenopleiding. Dit niveau mag noch door het feit dat de opleiding op deeltijdbasis plaatsvindt, noch door de uitoefening van een betaalde beroepswerkzaamheid in de particuliere sector in gevaar worden gebracht.

De deeltijdopleiding tot specialist voldoet aan dezelfde eisen als de voltijdse opleiding, waarvan zij zich slechts onderscheidt door de mogelijkheid de deelneming aan de medische werkzaamheden te beperken tot een tijdsduur die ten minste gelijk is aan de helft van de duur die voor de voltijdse opleiding is voorgeschreven.

Deze deeltijdopleiding wordt derhalve op passende wijze bezoldigd.

5. De lidstaten stellen de afgifte van een opleidingstitel van specialist afhankelijk van het bezit van een van de in bijlage V, punt 5.1.2, bedoelde opleidingstitels van basisarts.

6. De minimumopleidingsduur als bedoeld in bijlage V, punt 5.1.4, kan worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2.

*Artikel 24***Benamingen van specialistenopleidingen**

De in artikel 20 bedoelde opleidingstitels van specialist zijn die welke door de in bijlage V, punt 5.1.3, bedoelde bevoegde instanties of instellingen zijn afgegeven en welke voor de desbetreffende specialistenopleiding overeenkomen met de in de verschillende lidstaten geldende en in bijlage V, punt 5.1.4, opgenomen benamingen.

Volgens de procedure van artikel 54, lid 2, kan worden besloten om nieuwe medische specialismen gemeenschappelijk aan alle lidstaten aan bijlage V, punt 5.1.4, toe te voegen.

*Artikel 25***Specifieke verworven rechten van specialisten**

1. Elke ontvangende lidstaat kan van specialisten waarvan de deeltijdopleiding tot specialist onder de op 20 juni 1975 geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vielen en die uiterlijk op 31 december 1983 met een opleiding tot specialist zijn begonnen, verlangen dat hun opleidingstitels vergezeld gaan van een verklaring waaruit blijkt dat zij de betrokken werkzaamheden daadwerkelijk en op wettige wijze als specialist hebben uitgeoefend gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan.

2. Elke lidstaat erkent de opleidingstitel van specialist die in Spanje is afgegeven aan artsen die hun specialistenopleiding vóór 1 januari 1995 hebben afgesloten, ook al voldoet deze niet aan de in artikel 23 vastgestelde minimumopleidingseisen, op voorwaarde dat deze titel vergezeld gaat van een door de bevoegde Spaanse autoriteiten afgegeven certificaat waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg de proeve van specifieke beroepsbekwaamheid heeft afgelegd die in het kader van de buitengewone regulariseringsmaatregelen uit hoofde van koninklijk besluit 1497/99 is georganiseerd om te verifiëren dat de betrokkene over een vakkenis en bekwaamheid beschikt die vergelijkbaar zijn met die van artsen die in het bezit zijn van de in bijlage V, punten 5.1.3 en 5.1.4, voor Spanje vastgestelde titels van specialist.

3. Elke lidstaat waar terzake wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen bestaan, aanvaardt als genoegzaam bewijs de opleidingstitels van specialist die door de overige lidstaten zijn afgegeven en die wat de betrokken specialistenopleiding betreft overeenkomen met de in bijlage VI, punt 6.1, opgenomen benamingen, wanneer zij de afsluiting vormen van een opleiding waarmee vóór de in bijlage V, punt 5.1.3, genoemde referentiedatum werd begonnen, op voorwaarde dat zij vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend.

Dezelfde bepalingen zijn van toepassing op de op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek ver-

worven opleidingstitels van specialist, wanneer deze de afsluiting zijn van een opleiding waarmee vóór 3 april 1992 werd begonnen, en het recht verlenen om de betrokken beroepswerkzaamheden op het gehele Duitse grondgebied onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de door de bevoegde Duitse instanties afgegeven opleidingstitels als bedoeld in bijlage VI, punt 6.1, uit te oefenen.

4. Elke lidstaat waar terzake wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen bestaan, erkent de opleidingstitels van specialist die voor de betrokken specialistenopleiding overeenkomen met de in bijlage VI, punt 6.1, opgenomen benamingen, en die door de daarin genoemde lidstaten zijn afgegeven na een opleiding waarmee na de in bijlage V, punt 5.1.3, vermelde referentiedatum en vóór de in artikel 58 vastgestelde uiterste termijn is begonnen, door daaraan op zijn grondgebied hetzelfde rechtgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven opleidingstitels met betrekking tot de toegang tot en uitoefening van de beroepswerkzaamheden van specialist.

5. Elke lidstaat die de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de afgifte van de in bijlage VI, punt 6.1, genoemde opleidingstitels van specialist heeft ingetrokken en met betrekking tot de verworven rechten maatregelen ten gunste van zijn eigen onderdanen heeft getroffen, kent de onderdanen van de andere lidstaten het recht toe voor deze maatregelen in aanmerking te komen, voorzover deze opleidingstitels werden afgegeven vóór de datum vanaf welke de ontvangende lidstaat is opgehouden met het afgeven van zijn opleidingstitels voor het betrokken specialisme.

De data van intrekking van deze bepalingen zijn opgenomen in bijlage VI, punt 6.1.

*Artikel 26***De opleiding tot huisarts**

1. Voor de toelating tot de opleiding tot huisarts moeten in het kader van de in artikel 22 bedoelde opleiding met goed gevolg zes studiejaren zijn volbracht.

2. De huisartsenopleiding die tot het behalen van de vóór 1 januari 2006 afgegeven opleidingstitels leidt, heeft een duur van ten minste twee jaar bij voltijds onderwijs. Voor de na deze datum afgegeven opleidingstitels heeft zij een duur van ten minste drie jaar bij voltijds onderwijs.

Wanneer de in artikel 22 bedoelde opleiding een praktische opleiding omvat in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt of in een erkende huisartsenpraktijk of in een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken, kan de duur van deze praktische opleiding voor maximaal één jaar worden inbegrepen in de duur die in de eerste alinea voor vanaf 1 januari 2006 afgegeven opleidingstitels is vastgesteld.

De in de tweede alinea bedoelde mogelijkheid bestaat alleen voor lidstaten waar de duur van de huisartsenopleiding op 1 januari 2001 twee jaar bedroeg.

3. De huisartsenopleiding is een voltijdse opleiding onder toezicht van de bevoegde instanties of instellingen. Zij is meer van praktische dan theoretische aard.

De praktische opleiding wordt enerzijds gegeven gedurende ten minste zes maanden in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt, en anderzijds gedurende ten minste zes maanden in een erkende huisartsenpraktijk of een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken.

Deze vindt plaats in samenhang met andere instellingen of organisaties voor gezondheidszorg die zich bezighouden met de huisartsgeneeskunde. Onverminderd de in de tweede alinea genoemde minimumperioden mag de praktische opleiding evenwel gedurende ten hoogste zes maanden worden vervangen door een opleiding in andere erkende instellingen of organisaties voor gezondheidszorg die zich met huisartsgeneeskunde bezighouden.

De opleiding bestaat in een persoonlijke deelname van de kandidaat aan de beroepswerkzaamheden en in de verantwoordelijkheden van degenen met wie hij werkt.

4. Bij wijze van uitzondering kunnen de lidstaten toestemming geven voor een specifieke huisartsenopleiding op deeltijdbasis waarvan het niveau vanuit kwalitatief oogpunt gelijkwaardig is aan dat van de voltijdse opleiding, wanneer aan de volgende bijzondere voorwaarden is voldaan:

- a) de totale opleidingsduur mag niet korter zijn doordat de opleiding op deeltijdbasis plaatsvindt;
- b) het weekrooster van de deeltijdopleiding mag niet minder zijn dan de helft van het weekrooster van de voltijdse opleiding;
- c) de deeltijdopleiding dient een aantal voltijdse opleidingsperiodes te omvatten, zowel voor het opleidingsonderdeel dat in een ziekenhuis wordt gegeven als voor het onderdeel in een erkende huisartsenpraktijk of in een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken. Deze voltijdse opleidingsperiodes moeten qua aantal en duur een passende voorbereiding op de daadwerkelijke uitoefening van de huisartsgeneeskunde waarborgen.

5. De lidstaten stellen de afgifte van een opleidingstitel van huisarts afhankelijk van het bezit van een van de opleidingstitels van basisarts als bedoeld in bijlage V, punt 5.1.2.

6. De lidstaten kunnen de in bijlage V, punt 5.1.5, genoemde opleidingstitels afgeven aan artsen die niet de in dit artikel bedoelde opleiding hebben gevolgd, maar wel een andere aanvullende opleiding die met een door de bevoegde instanties van een lidstaat afgegeven opleidingstitel is afgesloten. De lidstaten mogen deze opleidingstitel evenwel slechts afgeven indien deze de bekrachtiging vormt van kennis die vanuit kwalitatief oogpunt gelijkwaardig is aan die welke wordt verworven tijdens de opleiding als bepaald in dit artikel.

De lidstaten bepalen met name in hoeverre de reeds door de aanvrager gevolgde aanvullende opleiding en diens beroepservaring in aanmerking kunnen komen als vervanging van de opleiding als bepaald in dit artikel.

De lidstaten mogen de in bijlage V, punt 5.1.5, bedoelde opleidingstitel slechts afgeven indien de aanvrager gedurende ten minste zes maanden in een huisartsenpraktijk of in een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken, als bedoeld in lid 3, ervaring in de huisartsgeneeskunde heeft opgedaan.

Artikel 27

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van huisarts

Elke lidstaat stelt, behoudens de bepalingen inzake verworven rechten, het in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid verrichten van de werkzaamheden van arts als huisarts afhankelijk van het bezit van een opleidingstitel als bedoeld in bijlage V, punt 5.1.5.

De lidstaten kunnen personen die de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde volgen, van deze voorwaarde vrijstellen.

Artikel 28

Specifieke verworven rechten van huisartsen

1. Elke lidstaat bepaalt welke de verworven rechten zijn. Het recht om de werkzaamheden van arts als huisarts uit te oefenen in het kader van het nationale stelsel van sociale zekerheid van die lidstaat zonder de in bijlage V, punt 5.1.5, bedoelde opleidingstitel te bezitten, moet hij evenwel als verworven recht toekennen aan alle artsen die dit recht op de in dat punt vermelde referentiedatum krachtens de op artsen toepasselijke bepalingen die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van basisarts, bezitten en op die datum op zijn grondgebied praktiseren, omdat zij in aanmerking kwamen voor het bepaalde in artikel 20 of artikel 21.

De bevoegde instanties van elke lidstaat geven aan artsen die op grond van de eerste alinea verworven rechten hebben, op hun verzoek een certificaat af waaruit blijkt dat zij het recht hebben om in het kader van hun stelsel van sociale zekerheid de werkzaamheden van arts als huisarts uit te oefenen zonder de in bijlage V, punt 5.1.5, bedoelde opleidingstitel te bezitten.

2. Elke lidstaat erkent de in lid 1, tweede alinea, bedoelde en aan onderdanen van de lidstaten door andere lidstaten afgegeven certificaten, door daaraan op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven opleidingstitels die het mogelijk maken de werkzaamheden van arts als huisarts in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid uit te oefenen.

Afdeling 3

Verplegers verantwoordelijk voor algemene zorgen

Artikel 29

De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

1. Voor de toelating tot de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger is een algemene schoolopleiding van tien jaar vereist die wordt afgesloten met een door de bevoegde instanties of instellingen van een lidstaat afgegeven diploma, certificaat of andere titel, of een certificaat ten bewijze dat men geslaagd is voor een gelijkwaardig toelatingsexamen voor de scholen voor verpleegkunde.

2. De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger is een voltijdse opleiding en omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.2.2, opgenomen studieprogramma.

De lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.2.2, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

3. De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger omvat ten minste drie studie jaren, dan wel 4 600 uur theoretisch en klinisch onderwijs, waarbij de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde van de totale duur bedraagt en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft van de minimumduur van de opleiding. De lidstaten kunnen gedeeltelijke vrijstelling verlenen aan personen die een deel van deze opleiding hebben gevolgd in het kader van andere opleidingen van ten minste gelijkwaardig niveau.

De lidstaten zien erop toe dat de met de verplegersopleiding belaste instelling verantwoordelijk is voor de coördinatie tussen theoretisch en klinisch onderwijs gedurende het gehele studieprogramma.

Bij wijze van uitzondering kunnen de lidstaten toestemming geven voor een deeltijdopleiding, volgens door de nationale bevoegde instanties toegestane voorwaarden. De totale duur van de deeltijdopleiding mag niet korter zijn dan die van de voltijdse opleiding en het opleidingsniveau mag niet door het deeltijdse karakter in gevaar worden gebracht.

4. Onder theoretisch onderwijs wordt verstaan dat deel van de opleiding in de verpleegkunde waar de leerling-verpleger de kennis, het inzicht, de vakbekwaamheid en de instelling verworft die nodig zijn om de algemene verpleegkundige verzorging te plannen, te verstrekken en te beoordelen. Deze opleiding wordt gegeven door docenten in de verpleegkunde en andere bevoegde personen en vindt plaats in scholen voor verpleegkunde en andere door de opleidingsinstelling gekozen plaatsen waar onderwijs wordt gegeven.

5. Onder klinisch onderwijs wordt verstaan dat deel van de opleiding in de verpleegkunde waar de leerling-verpleger in teamverband en in rechtstreeks contact met een gezond persoon of patiënt en/of gemeenschap op grond van verworven kennis en vaardigheden de vereiste algemene verpleegkundige verzorging leert plannen, verstrekken en beoordelen. De leerling-verpleger leert niet alleen in teamverband werken, maar ook als teamleider op te treden en zich bezig te houden met de organisatie van de algemene verpleegkundige verzorging, waaronder de gezondheidseducatie voor individuele personen en kleine groepen binnen de instelling voor gezondheidszorg of in de gemeenschap.

Dit onderwijs wordt gegeven in ziekenhuizen en andere instellingen voor gezondheidszorg en in de gemeenschap onder leiding van docenten-verpleegkundigen en met samenwerking en assistentie van andere geschoolde verpleegkundigen. Anders geschoold personeel kan eveneens in het onderwijsproces worden ingeschakeld.

De leerling-verplegers nemen deel aan de werkzaamheden van de betrokken diensten voorzover deze bijdragen tot hun opleiding en hen in staat stellen de verantwoordelijkheden op zich te leren nemen die aan de verpleegkundige verzorging zijn verbonden.

Artikel 30

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de beroepswerkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger die welke onder de in bijlage V, punt 5.2.3, genoemde beroepstitels worden uitgeoefend.

*Artikel 31***Specifieke verworven rechten van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers**

De algemene regels inzake verworven rechten zijn alleen van toepassing op verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, wanneer de in artikel 21 bedoelde werkzaamheden de volledige verantwoordelijkheid voor de planning, de organisatie en de administratie van de verpleging van de patiënt hebben omvat.

Afdeling 4

Beoefenaars van de tandheelkunde*Artikel 32***De opleiding tot beoefenaar der tandheelkunde**

1. Voor de toelating tot de opleiding tot beoefenaar der tandheelkunde wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studie toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

2. De tandheelkundige opleiding omvat in totaal ten minste vijf jaar theoretisch en praktisch onderwijs op voltijdbasis aan een universiteit, aan een instelling voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau of onder toezicht van een universiteit en omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.3.2, opgenomen studieprogramma.

De lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.3.2, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

*Artikel 33***Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheelkunde**

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheelkunde die welke in lid 3 worden omschreven en onder de in bijlage V, punt 5.3.3, genoemde beroepstitels worden uitgeoefend.

2. Het beroep van beoefenaar der tandheelkunde is gebaseerd op de in artikel 32 bedoelde tandheelkundige opleiding en is een specifiek beroep dat zich van het beroep van arts onderscheidt, ongeacht of deze is gespecialiseerd. Voor de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheelkunde is het bezit vereist van een opleidingstitel als bedoeld in bijlage V, punt 5.3.3. Met de houders van een dergelijke opleidingstitel worden gelijkgesteld de begunstigen van de artikelen 21 of 34.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de beoefenaars der tandheelkunde algemeen toegang hebben tot werkzaamheden in verband met de preventie, diagnose en behandeling van afwijkingen en ziekten van tanden, mond, kaken en omliggende weefsels, en die werkzaamheden mogen uitoefenen, met inachtneming van de wettelijke bepalingen en de gedragsregels die op de in bijlage V, punt 5.3.3, bedoelde referentiedata voor het beroep gelden.

*Artikel 34***Specifieke verworven rechten van beoefenaars der tandheelkunde**

1. Elke lidstaat erkent met het oog op de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaars der tandheelkunde onder de in bijlage V, punt 5.3.3, opgenomen beroepstitels, de opleidingstitels van arts welke in Italië, Spanje en Oostenrijk zijn afgegeven aan personen die uiterlijk op de in die bijlage voor de betrokken lidstaat vermelde referentiedatum hun artsenopleiding hebben aangevangen, en welke vergezeld gaan van een door de bevoegde instanties van de betrokken lidstaat afgegeven verklaring.

Uit deze verklaring moet blijken dat aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:

- a) de betrokkenen hebben in die lidstaat tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk, wettig en als hoofdactiviteit de in artikel 33 bedoelde werkzaamheden uitgeoefend;
- b) de betrokkenen zijn bevoegd deze werkzaamheden uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de houders van de in bijlage V, punt 5.3.3, voor deze lidstaat opgenomen opleidingstitel.

Van de in de tweede alinea, onder a), bedoelde praktijkervaring zijn vrijgesteld, personen die met goed gevolg een studie van ten minste drie jaar hebben gevolgd die volgens een officiële verklaring van de bevoegde instanties van de betrokken lidstaat gelijkwaardig is aan de in artikel 32 bedoelde opleiding.

2. Elke lidstaat erkent de opleidingstitels van arts welke in Italië zijn afgegeven aan personen die na 28 januari 1980 en niet later dan 31 december 1984 met hun universitaire artsenopleiding zijn begonnen, en welke vergezeld gaan van een door de bevoegde Italiaanse instanties afgegeven verklaring.

Uit deze verklaring moet blijken dat aan de volgende drie voorwaarden is voldaan:

- a) de betrokkenen hebben met goed gevolg de bijzondere proef van bekwaamheid afgelegd die de bevoegde instanties in Italië hebben georganiseerd teneinde na te gaan of de kennis en bekwaamheid van de betrokkenen op een niveau liggen dat vergelijkbaar is met dat van de houders van de opleidingstitel die voor Italië in bijlage V, punt 5.3.3, is vermeld;

- b) de betrokkenen hebben in Italië tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk, wettig en als hoofdactiviteit de in artikel 33 bedoelde werkzaamheden uitgeoefend;
- c) de betrokkenen zijn bevoegd de in artikel 33 bedoelde werkzaamheden uit te oefenen, of oefenen deze daadwerkelijk, wettig en als hoofdactiviteit uit, onder dezelfde voorwaarden als de houders van de opleidingstitel die voor Italië in bijlage V, punt 5.3.3, is vermeld.

Van de in de tweede alinea, onder a), bedoelde proef van bekwaamheid zijn vrijgesteld, personen die met goed gevolg een studie van ten minste drie jaar hebben gevolgd die volgens een officiële verklaring van de bevoegde instanties gelijkwaardig is aan de in artikel 32 bedoelde opleiding.

3. Elke lidstaat waar terzake wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen bestaan, erkent als genoegzaam bewijs de in bijlage VI, punt 6.2, bedoelde opleidingstitels van specialist in de tandheelkunde die door andere lidstaten zijn afgegeven, wanneer deze de afsluiting vormen van een opleiding waarmee vóór de in deze bijlage bedoelde referentiedatum is begonnen, op voorwaarde dat zij vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend.

Dezelfde bepalingen zijn van toepassing op de op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek verworven opleidingstitels van beoefenaar der tandheelkunde, wanneer deze de afsluiting zijn van een opleiding waarmee vóór 3 oktober 1989 werd begonnen, en het recht verlenen om de betrokken beroepswerkzaamheden op het gehele Duitse grondgebied onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de door de bevoegde Duitse instanties afgegeven opleidingstitels als bedoeld in bijlage VI, punt 6.2, uit te oefenen.

4. Elke lidstaat waar terzake wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen bestaan, erkent de in bijlage VI, punt 6.2, bedoelde opleidingstitels van specialist in de tandheelkunde, die door de daarin genoemde lidstaten zijn afgegeven na een opleiding waarmee na de in die bijlage vermelde referentiedatum en vóór de in artikel 58 vastgestelde uiterste termijn is begonnen, door daaraan op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven opleidingstitels met betrekking tot de toegang tot en uitoefening van de beroepswerkzaamheden van specialist in de tandheelkunde.

Afdeling 5

Dierenartsen

Artikel 35

De opleiding tot dierenarts

1. De diergeneeskundige opleiding omvat in totaal ten minste vijf jaar theoretisch en praktisch onderwijs op voltijdbasis

aan een universiteit, aan een instelling voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau of onder toezicht van een universiteit en omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.4.2, opgenomen studieprogramma.

De lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.4.2, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

2. Voor de toelating tot de diergeneeskundige opleiding wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studie toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

Afdeling 6

Verloskundigen

Artikel 36

De opleiding tot verloskundige

1. De opleiding tot verloskundige omvat in totaal ten minste één van de volgende opleidingen:

- a) een specifieke voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste drie jaar theoretisch en praktisch onderwijs (mogelijkheid I) die ten minste het in bijlage V, punt 5.5.2, opgenomen programma omvat;
- b) een specifieke voltijdse opleiding tot verloskundige van achttien maanden (mogelijkheid II) die ten minste het in bijlage V, punt 5.5.2, opgenomen programma omvat voorzover dit niet op gelijkwaardige wijze is onderwezen in het kader van de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger.

De lidstaten zien erop toe dat de met de opleiding van verloskundigen belaste inrichting verantwoordelijk is voor de coördinatie tussen theorie en praktijk gedurende het gehele studieprogramma.

De lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.5.2, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

2. Voor de toelating tot de opleiding tot verloskundige moet aan één van de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- a) voor mogelijkheid I, het doorlopen van ten minste tien jaar algemene schoolopleiding;
- b) voor mogelijkheid II, het bezit van een opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger als bedoeld in bijlage V, punt 5.2.3.

3. Bij wijze van uitzondering kunnen de lidstaten toestemming geven voor een deeltijdopleiding, volgens door de nationale bevoegde instanties toegestane voorwaarden. De totale duur van de deeltijdse opleiding mag niet korter zijn dan die van de voltijdse opleiding en het opleidingsniveau mag niet door het deeltijdse karakter in gevaar worden gebracht.

Artikel 37

Regels ten aanzien van de erkenning van de opleidingstitels van verloskundige

1. De in bijlage V, punt 5.5.4, bedoelde opleidingstitels van verloskundige worden overeenkomstig artikel 20 automatisch erkend, indien zij aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

- a) een voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste drie jaar:
 - i) hetzij op basis van het bezit van een diploma, certificaat of andere titel, dat/die toegang verleent tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs, hetzij, bij ontstentenis daarvan, het bewijs van een opleiding die een gelijkwaardig niveau van kennis garandeert,
 - ii) hetzij gevolgd door een praktijkervaring van twee jaar waarvoor overeenkomstig lid 2 een bewijs is afgegeven;
- b) een voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste twee jaar of 3 600 uren, waarvoor het bezit is vereist van een opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger als bedoeld in bijlage V, punt 5.2.3;
- c) een voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste achttien maanden of 3 000 uren, waarvoor het bezit is vereist van een opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger als bedoeld in bijlage V, punt 5.2.3, en gevolgd door een praktijkervaring waarvoor overeenkomstig lid 2 een bewijs is afgegeven.

2. Het in lid 1 genoemde bewijs wordt afgegeven door de bevoegde instanties van de lidstaat van oorsprong. Hierin wordt verklaard dat de begunstigde, na de opleidingstitel van

verloskundige te hebben behaald, in een ziekenhuis of in een daartoe erkende inrichting voor gezondheidszorg alle werkzaamheden van verloskundige gedurende het overeenkomstige tijdvak naar tevredenheid heeft verricht.

Artikel 38

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van verloskundige

1. Deze afdeling is van toepassing op de werkzaamheden van verloskundige, zoals die door elke lidstaat zijn omschreven, onverminderd het bepaalde in lid 2, en worden uitgeoefend onder de in bijlage V, punt 5.5.4, opgenomen beroepstitels.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de verloskundigen ten minste toegang hebben tot de in bijlage V, punt 5.5.3, genoemde werkzaamheden en deze mogen uitoefenen.

Artikel 39

Specifieke verworven rechten van verloskundigen

1. Elke lidstaat erkent, ten aanzien van onderdanen van de lidstaten van wie de opleidingstitels van verloskundige aan alle in artikel 36 vastgestelde minimumopleidingseisen voldoen, maar uit hoofde van artikel 37 alleen mogen worden erkend indien ze vergezeld gaan van het in artikel 37, lid 2, bedoelde bewijs van praktijkervaring, als genoegzaam bewijs de door deze lidstaten vóór de in bijlage V, punt 5.5.4, bedoelde referentiedatum afgegeven opleidingstitels, op voorwaarde dat zij vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend.

2. Lid 1 is van toepassing op onderdanen van de lidstaten van wie de opleidingstitels van verloskundige de afsluiting zijn van een opleiding die op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek werd gevolgd en die aan alle minimumopleidingseisen van artikel 36 voldoet, maar uit hoofde van artikel 37 alleen moeten worden erkend, indien zij vergezeld gaan van het in artikel 37, lid 2, bedoelde bewijs van praktijkervaring, wanneer zij de afsluiting zijn van een opleiding waarmee vóór 3 oktober 1989 werd aangevangen.

Afdeling 7

Apothekers

Artikel 40

De opleiding tot apotheker

1. Voor de toelating tot de apothekersopleiding wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studie toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

2. De opleidingstitel van apotheker vormt de afsluiting van een opleiding van ten minste vijf jaar waarvan:

- a) ten minste vier jaar voltijds theoretisch en praktisch onderwijs aan een universiteit, instelling voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau of onder toezicht van een universiteit;
- b) ten minste zes maanden stage in een voor het publiek toegankelijke apotheek of in een ziekenhuis onder toezicht van de farmaceutische dienst van dat ziekenhuis.

De opleiding omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.6.2, opgenomen studieprogramma.

De lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.6.2, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvaardigheden voor natuurlijke personen inhouden.

Artikel 41

Uitoefening van de werkzaamheden van apotheker

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de werkzaamheden van apotheker die waartoe de toegang en waarvan de uitoefening in een of meer lidstaten afhankelijk worden gesteld van eisen betreffende de beroepskwalificatie en die openstaan voor de houders van de in bijlage V, punt 5.6.4, bedoelde opleidingstitels.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de houders van een universitaire opleidingstitel of van een titel van een als gelijkwaardig erkend niveau op het terrein van de farmacie, die voldoet aan de in artikel 40 gestelde voorwaarden, ten minste gerechtigd zijn tot de toegang tot en de uitoefening van de in bijlage V, punt 5.6.3, bedoelde werkzaamheden, onder voorbehoud, in voorkomend geval, van de eis van aanvullende beroepservaring.

3. Wanneer in een lidstaat de toegang tot en de uitoefening van een van de werkzaamheden van apotheker behalve van het bezit van een in bijlage V, punt 5.6.4, bedoelde opleidingstitel, afhankelijk worden gesteld van het bezit van aanvullende beroepservaring, erkent deze lidstaat als genoegzaam bewijs te dien einde een verklaring van de bevoegde instanties van de lidstaat van oorsprong waarin wordt bevestigd dat de betrokkene die werkzaamheden in de lidstaat van oorsprong gedurende een periode van gelijke duur heeft uitgeoefend.

4. Wanneer er in een lidstaat op 16 september 1985 een vergelijkend onderzoek op de grondslag van een examen bestaat dat ten doel heeft onder de in lid 1 bedoelde houders de kandidaten te selecteren die zullen worden aangewezen als houders van nieuwe apotheken tot oprichting waarvan in het kader van een nationaal systeem voor geografische spreiding werd besloten, kan deze lidstaat in afwijking van lid 1 dit

vergelijkend onderzoek handhaven en verplicht stellen voor onderdanen van de lidstaten die een van de in bijlage V, punt 5.6.4, bedoelde opleidingstitels van apotheker bezitten of die onder artikel 21 vallen.

Afdeling 8

Architecten

Artikel 42

De opleiding tot architect

1. De opleiding tot architect omvat in totaal ten minste, hetzij vier jaar studie op voltijdsbasis, hetzij zes jaar studie, waarvan ten minste drie jaar voltijds, aan een universiteit of een vergelijkbare onderwijsinstelling. Ter afsluiting van deze opleiding moet met goed gevolg een examen op universitair niveau worden afgelegd.

Deze opleiding op universitair niveau, die hoofdzakelijk betrekking heeft op de architectuur, moet evenveel aandacht besteden aan de theoretische als aan de praktische aspecten van de architectuuropleiding en moet de verwerving van de in bijlage V, punt 5.7.1, genoemde kennis en bekwaamheid waarborgen.

De lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.7.1, kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 54, lid 2, teneinde ze aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvaardigheden voor natuurlijke personen inhouden.

Artikel 43

Afwijkingen van de eisen inzake de architectenopleiding

1. In afwijking van artikel 42 wordt eveneens als beantwoordend aan artikel 20 erkend de driejarige opleiding aan de „Fachhochschulen” van de Bondsrepubliek Duitsland, die op 5 augustus 1985 bestaat, die voldoet aan de eisen van artikel 42 en die in die lidstaat toegang geeft tot de in artikel 44 bedoelde werkzaamheden onder de beroepstitel van architect, voorzover deze opleiding wordt aangevuld met een periode van beroepservaring van vier jaar in de Bondsrepubliek Duitsland, waarvan het bewijs wordt geleverd door een certificaat dat is afgegeven door de beroepsorde waarbij de architect die voor de bepalingen van deze richtlijn in aanmerking wil komen, op de ledenlijst is ingeschreven.

De beroepsorde moet vooraf beoordelen of de door de betrokken architect verrichte werkzaamheden op het gebied van de architectuur overtuigende toepassingen zijn van het geheel van de in bijlage V, punt 5.7.1, bedoelde kennis en bekwaamheid. Dit certificaat wordt afgegeven volgens dezelfde procedure als die welke voor de inschrijving op de ledenlijst van de beroepsorde van toepassing is.

2. In afwijking van artikel 42 wordt, in het kader van de sociale verheffing of van deeltijdse universitaire studies, eveneens als beantwoordend aan artikel 20 erkend de opleiding die voldoet aan de eisen van artikel 42 en die wordt afgesloten met een examen in de architectuur dat met goed gevolg is afgelegd door een persoon die al zeven jaar of langer op het gebied van de architectuur werkzaam is onder toezicht van een architect of een architectenbureau. Dit examen moet op universitair niveau staan en gelijkwaardig zijn aan het in artikel 42, lid 1, eerste alinea, bedoelde afsluitende examen.

Artikel 44

Uitoefening van de werkzaamheden van architect

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn beroepswerkzaamheden van architect die welke gewoonlijk onder de beroepstitel van architect worden uitgeoefend.

2. De onderdanen van een lidstaat die gerechtigd zijn de beroepstitel van architect te voeren uit hoofde van een wet waarbij aan de bevoegde instantie van een lidstaat de bevoegdheid wordt gegeven deze titel te verlenen aan onderdanen van de lidstaten die zich in het bijzonder hebben onderscheiden door de kwaliteit van hun prestaties in de architectuur, worden geacht te voldoen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het uitoefenen van de werkzaamheden van architect onder de beroepstitel van architect. De hoedanigheid van architect van de betrokkenen blijkt uit een certificaat dat door hun lidstaat van oorsprong is afgegeven.

Artikel 45

Specifieke verworven rechten van architecten

1. Elke lidstaat erkent de in bijlage VI, punt 6.3, bedoelde opleidingstitels van architect die door de andere lidstaten zijn afgegeven ter afsluiting van een opleiding waarmee uiterlijk gedurende het in de genoemde bijlage opgenomen referentie-academiejaar is begonnen, ook al voldoen zij niet aan de in artikel 42 bedoelde minimumeisen, door daaraan met betrekking tot de toegang tot en de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van architect op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven opleidingstitels van architect.

De verklaringen van de bevoegde instanties van de Bondsrepubliek Duitsland als bewijs van de respectieve gelijkwaardigheid van de na mei 1945 door de bevoegde instanties van de Duitse Democratische Republiek afgegeven opleidingstitels aan de in de genoemde bijlage opgenomen titels, worden onder deze voorwaarden erkend.

2. Onverminderd lid 1 erkent elke lidstaat, door daaraan met betrekking tot de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van architect onder de beroepstitel van architect op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven opleidingstitels, de verklaringen die aan onderdanen van de lidstaten zijn afgegeven door lidstaten die op de volgende tijdstippen een regeling kennen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van architect:

a) 1 januari 1995 voor Oostenrijk, Finland en Zweden;

b) 5 augustus 1987 voor de overige lidstaten.

De in lid 1 bedoelde verklaringen bevestigen dat de houder ervan uiterlijk op deze datum toestemming heeft gekregen om de beroepstitel van architect te voeren en dat hij in het kader van deze regeling de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van die verklaringen voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk heeft uitgeoefend.

HOOFDSTUK IV

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN INZAKE VESTIGING

Artikel 46

Documenten en formaliteiten

1. Wanneer de bevoegde instanties van de ontvangende lidstaat overeenkomstig deze titel over een aanvraag tot uitoefening van het betrokken gereguleerde beroep beslissen, kunnen zij de in bijlage VII genoemde documenten en certificaten verlangen.

De in bijlage VII, punt 1, bedoelde documenten mogen bij overlegging niet ouder dan drie maanden zijn.

De lidstaten, instellingen en andere rechtspersonen dragen er zorg voor dat de inhoud van de verstrekte informatie geheim blijft.

2. Indien de ontvangende lidstaat kennis heeft van ernstige en precieze feiten die vóór de vestiging van de betrokkene in deze lidstaat buiten zijn grondgebied hebben plaatsgevonden en daarbinnen van invloed kunnen zijn op de uitoefening van de betrokken werkzaamheid, kan hij de lidstaat van oorsprong hiervan op de hoogte stellen.

De lidstaat van oorsprong gaat de juistheid van deze feiten na en zijn autoriteiten bepalen de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek en stellen de ontvangende lidstaat in kennis van de consequenties die zij daaruit trekken ten aanzien van de verstrekte informatie.

3. Wanneer een ontvangende lidstaat verlangt dat zijn onderdanen voor de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep een eed of belofte afleggen en de formules van deze eed of belofte niet door onderdanen van de andere lidstaten kan worden gebruikt, ziet hij erop toe dat de betrokkenen een passende en gelijkwaardige formule kunnen gebruiken.

Artikel 47

Procedure voor de erkenning van beroepskwalificaties

1. De bevoegde instantie van de ontvangende lidstaat bevestigt binnen één maand de ontvangst van het dossier van de aanvrager en deelt in voorkomend geval mede welk(e) document(en) ontbreken.

2. De procedure voor de behandeling van een aanvraag om een gereguleerd beroep te mogen uitoefenen, moet zo spoedig mogelijk worden afgerond; zij moet uiterlijk drie maanden na de indiening van het volledige dossier van de aanvrager door een met redenen omkleed besluit van de bevoegde instantie van de ontvangende lidstaat worden afgesloten.

3. Tegen dit besluit, of tegen het uitblijven ervan binnen de gestelde termijn, kan bij een nationale rechterlijke instantie beroep worden aangetekend.

Artikel 48

Het voeren van een beroepstitel

1. Wanneer in een ontvangende lidstaat voorschriften gelden voor het voeren van de beroepstitel voor een van de werkzaamheden van het betrokken beroep, voeren de onderdanen van de andere lidstaten die op grond van titel III gerechtigd zijn een gereguleerd beroep uit te oefenen, de beroepstitel die in de ontvangende lidstaat met dit beroep overeenkomt, en maken zij gebruik van de eventuele afkorting van deze titel.

Wanneer evenwel de toegang tot een beroep in de ontvangende lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 3, is beperkt, kan die lidstaat de beroepstitel van een passende vermelding voorzien.

2. Wanneer een beroep in de ontvangende lidstaat is gereguleerd door een vereniging of organisatie als bedoeld in bijlage I, mogen de onderdanen van de lidstaten de door die organisatie of vereniging verleende beroepstitel of de afkorting daarvan uitsluitend gebruiken indien zij het bewijs overleggen dat zij lid van die organisatie of vereniging zijn.

Wanneer de vereniging of organisatie het lidmaatschap afhankelijk stelt van bepaalde kwalificaties, mag zij deze kwalificaties slechts overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn eisen van onderdanen van andere lidstaten die over beroepskwalificaties beschikken.

Artikel 49

Talenkennis

1. De begunstigden van de erkenning van beroepskwalificaties beschikken over de talenkennis die voor de uitoefening van hun beroep in de ontvangende lidstaat vereist is.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat in voorkomend geval de begunstigden de talenkennis verwerven die noodzakelijk is voor de uitoefening van hun beroepswerkzaamheden in de ontvangende lidstaat.

TITEL IV

WIJZE VAN UITOEFENING VAN HET BEROEP

Artikel 50

Het voeren van de opleidingstitel

Onverminderd artikel 5, lid 3, en artikel 48, ziet de ontvangende lidstaat erop toe dat de betrokkenen het recht hebben

gebruik te maken van hun opleidingstitel van de lidstaat van oorsprong, en eventueel van de afkorting daarvan, in de taal van deze lidstaat. De ontvangende lidstaat kan voorschrijven dat deze titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of van de examencommissie die de titel heeft verleend.

Wanneer deze opleidingstitel van de lidstaat van oorsprong in de ontvangende lidstaat kan worden verward met een titel waarvoor in laatstgenoemde lidstaat een aanvullende opleiding is vereist die de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de ontvangende lidstaat voorschrijven dat de begunstigde zijn opleidingstitel van de lidstaat van oorsprong voert in een door de ontvangende lidstaat aangegeven passende vorm.

Artikel 51

Overeenkomsten op het gebied van de sociale zekerheid

Onverminderd artikel 5, lid 1, en artikel 6, eerste alinea, onder b), verlenen de lidstaten die van degenen die op hun grondgebied hun beroepskwalificaties hebben verworven eisen dat zij een voorbereidende stage volbrengen en/of een periode van beroepservaring doorlopen om bij een ziektekostenverzekering te kunnen worden gecontracteerd, vrijstelling van deze verplichting aan de houders van in een andere lidstaat verworven beroepskwalificaties.

TITEL V

ADMINISTRATIEVE SAMENWERKING EN UITVOERINGSBEVOEGDHEDEN

Artikel 52

Bevoegde instanties

1. De bevoegde instanties van de ontvangende lidstaat en de lidstaat van oorsprong werken nauw samen en verlenen elkaar wederzijds bijstand bij de toepassing van deze richtlijn. Zij zien toe op de betrouwbaarheid van de door hen uitgewisselde informatie.

2. Elke lidstaat wijst uiterlijk bij het aflopen van de in artikel 58 vastgestelde termijn de bevoegde instanties en instellingen aan die gemachtigd zijn de opleidingstitels en andere documenten of informatie te verstrekken of te ontvangen, alsmede die welke gemachtigd zijn de aanvragen te ontvangen en de in deze richtlijn bedoelde besluiten te nemen, en stellen de andere lidstaten en de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

3. Elke lidstaat wijst een coördinator voor de werkzaamheden van de in lid 1 bedoelde instanties aan en stelt de andere lidstaten en de Commissie hiervan in kennis.

De coördinator heeft de volgende taken:

- a) bevordering van een uniforme toepassing van deze richtlijn;
- b) bijeenbrenging van alle informatie die voor de toepassing van deze richtlijn van nut is, met name informatie over de toegangsvoorwaarden voor gereguleerde beroepen in de lidstaten.

Voor de uitvoering van de in de tweede alinea, onder b), bedoelde taak kan de coördinator een beroep doen op de in artikel 53 bedoelde contactpunten.

Artikel 53

Contactpunten

Elke lidstaat wijst uiterlijk bij het aflopen van de in artikel 58 vastgestelde termijn een contactpunt aan dat de volgende taken heeft:

- a) verstrekking van alle informatie die voor de erkenning van beroepskwalificaties overeenkomstig deze richtlijn van nut is aan burgers en contactpunten van de andere lidstaten, met name informatie over de nationale wetgeving inzake beroepen en de uitoefening ervan, met inbegrip van de sociale wetgeving en, in voorkomend geval, de beroepsregels;
- b) ondersteuning van burgers bij de uitoefening van de door deze richtlijn verleende rechten, onder meer, in voorkomend geval, door samenwerking met de andere contactpunten en de bevoegde instanties van de ontvangende lidstaat.

De contactpunten stellen de Commissie binnen twee maanden na indiening in kennis van de zaken die zij uit hoofde van de eerste alinea, onder b), behandelen.

Artikel 54

Comité voor de erkenning van beroepskwalificaties

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité voor de erkenning van beroepskwalificaties, hierna het „comité” genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en dat door de vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op twee maanden vastgesteld.

3. Aan het comité kunnen alle vragen met betrekking tot de uitvoering van deze richtlijn worden voorgelegd.

4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

TITEL VI

OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 55

Verslagen

Na het verstrijken van de in artikel 58 bedoelde termijn leggen de lidstaten aan de Commissie om de twee jaar een verslag over de toepassing van het ingevoerde stelsel voor. Behalve

algemene toelichtingen bevat dat verslag een statistisch overzicht van de genomen besluiten, alsmede een beschrijving van de voornaamste problemen die uit de toepassing van de richtlijn voortvloeien.

Artikel 56

Afwijkingsclausule

Indien zich, bij de toepassing van een bepaling van deze richtlijn, voor een lidstaat op bepaalde terreinen ernstige moeilijkheden voordoen, onderzoekt de Commissie deze moeilijkheden samen met de lidstaat.

In voorkomend geval besluit de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 54, lid 2, de betrokken lidstaat toe te staan om gedurende een bepaalde periode van de toepassing van de betrokken bepaling af te wijken.

Artikel 57

Intrekking

De Richtlijnen 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG, 89/48/EEG, 92/51/EEG, 93/16/EEG en 1999/42/EG worden met ingang van de in artikel 58 vastgestelde datum ingetrokken.

De verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen worden geacht betrekking te hebben op deze richtlijn.

Artikel 58

Omzetting

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [twee jaar na de bekendmaking in het Publicatieblad] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 59

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 60

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

LIJST VAN BEROEPSVERENIGINGEN OF -ORGANISATIES DIE VOLDOEN AAN DE VOORWAARDEN VAN
ARTIKEL 3, LID 2**Ierland ⁽¹⁾**

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

Verenigd Koninkrijk

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

⁽¹⁾ Ierse onderdanen zijn eveneens lid van de volgende verenigingen of organisaties in het Verenigd Koninkrijk:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales;
Institute of Chartered Accountants of Scotland;
Institute of Actuaries;
Faculty of Actuaries;
The Chartered Institute of Management Accountants;
Institute of Chartered Secretaries and Administrators;
Royal Town Planning Institute;
Royal Institution of Chartered Surveyors;
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Uitsluitend voor de controle van rekeningen.

BIJLAGE II

LIJST VAN OPLEIDINGEN MET EEN BIJZONDERE STRUCTUUR BEDOELD IN ARTIKEL 11, LID 4, TWEDE ALINEA, ONDER a)

1. Paramedisch en sociaal-pedagogisch gebied

De volgende opleidingen:

Duitsland

- kinderverpleegkundige (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger);
- fysiotherapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)) ⁽¹⁾
- bezigheids- en arbeidstherapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in));
- logopedist (Logopäde/Logopädin);
- orthoptist (Orthoptist(in));
- van staatswege erkend pedagogisch werker (staatlich anerkannte(r) Erzieher(in));
- van staatswege erkend orthopedagogisch werker (staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in));
- medisch laborant (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in));
- radiologisch laborant (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in));
- medisch-technisch assistent functionele diagnostiek (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik);
- diergeneeskundig-technisch assistent (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in));
- diëtist (Diätassistent(in));
- farmaceutisch technicus (Pharmazieingenieur), gegeven voor 31 maart 1994 op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek;
- psychiatrisch verpleegkundige (psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger);
- spraaktherapeut (Sprachtherapeut(in));

Italië

- tandtechnicus (odontotecnico);
- opticien (ottico);
- podoloog (podologo);

Luxemburg

- radiologisch laborant (assistant(e) technique médical(e) en radiologie);
- medisch laborant (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire);
- psychiatrisch verpleegkundige (infirmier/ière psychiatrique);
- chirurgieassistent (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie);
- kinderverpleegkundige (infirmier/ière puériculteur/trice);
- anesthesieverpleegkundige (infirmier/ière anesthésiste);
- gediplomeerd masseur (masseur/euse diplômé(e));
- pedagogisch werker (éducateur/trice);

Nederland

- dierenartsassistent,

⁽¹⁾ Vanaf 1 juni 1994 vervangt de beroepstitel Physiotherapeut(in) die van Krankengymnast(in). Beroepsuitoefenaren die hun diploma voor die datum hebben behaald, kunnen desgewenst echter de oude titel Krankengymnast(in) blijven voeren.

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan:

- i) hetzij ten minste drie jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen, eventueel aangevuld met een specialisatiecyclus van een of twee jaar, afgesloten met een examen;
- ii) hetzij ten minste tweeënhalf jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste zes maanden of een beroepsstage van ten minste zes maanden aan een erkende instelling;
- iii) hetzij ten minste twee jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste een jaar of een beroepsstage van ten minste een jaar aan een erkende instelling;
- iv) of, in het geval van de dierenartsassistent in Nederland, drie jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school (MBO-stelsel) of drie jaar beroepsopleiding in het leerlingwezen (LLW), die beide worden afgesloten met een examen;

Oostenrijk

- speciale basisopleiding kinder- en jeugdzorg (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege);
- speciale basisopleiding psychiatrische gezondheids- en ziekenzorg (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege);
- contactlenzenopticien (Kontaktlinsenoptiker);
- pedicure (Fußpfleger);
- audicien (Hörgeräteakustiker);
- drogist (Drogist),

overeenkomende met een opleidingscyclus met een totale duur van minstens 14 jaar, waarvan ten minste vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingenschap van ten minste drie jaar, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsonderwijs, en een praktische opleiding in het bedrijf, afgesloten met een beroepsexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen en leerlingen op te leiden;

- masseur (Masseur),

overeenkomende met een opleidingscyclus met een totale duur van 14 jaar, waarvan vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, bestaande uit een leerlingenschap van twee jaar, een praktische opleiding van twee jaar in het bedrijf en een opleidingscursus van een jaar die wordt afgesloten met een beroepsexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen en leerlingen op te leiden;

- kleuterleider (Kindergärtner/in);
- pedagogisch werker (Erzieher),

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van 13 jaar, waarvan vijf jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen.

2. Sector meesters (mester/Meister/mâitre) overeenkomende met opleidingen voor ambachtelijke activiteiten die niet onder titel III, hoofdstuk II, van deze richtlijn vallen

De volgende opleidingen:

Denemarken

- opticien (optometrist),

overeenkomende met een opleidingscyclus met een totale duur van 14 jaar, waarvan gedurende ten minste vijf jaar een beroepsopleiding wordt gevolgd, verdeeld in een door de instelling voor beroepsonderwijs verzorgde theoretische opleiding van tweeënhalf jaar en een praktische opleiding van tweeënhalf jaar in het bedrijf, afgesloten met een erkend examen dat betrekking heeft op de ambachtelijke activiteit en het recht verleent de titel mester te voeren;

- prothese/orthesemaker (ortopædimekaniker),

overeenkomende met een opleidingscyclus met een totale duur van 12,5 jaar, waarvan gedurende drieënhalf jaar een beroepsopleiding wordt gevolgd, verdeeld in een door de instelling voor beroepsonderwijs verzorgde theoretische opleiding van een semester en een praktische opleiding van drie jaar in het bedrijf, afgesloten met een erkend examen dat betrekking heeft op de ambachtelijke activiteit en het recht verleent de titel mester te voeren;

- orthopedisch schoenmaker (ortopædiskomager),

overeenkomende met een opleidingscyclus met een totale duur van 13,5 jaar, waarvan gedurende vierenhalf jaar een beroepsopleiding wordt gevolgd, verdeeld in een door de instelling voor beroepsonderwijs verzorgde theoretische opleiding van twee jaar en een praktische opleiding van tweeënhalf jaar in het bedrijf, afgesloten met een erkend examen dat betrekking heeft op de ambachtelijke activiteit en het recht verleent de titel meester te voeren;

Duitsland

- opticien (Augenoptiker);
- tandtechnicus (Zahntechniker);
- bandagist (Bandagist);
- audicien (Hörgeräteakustiker);
- prothese/orthesemaker (Orthopädiemechaniker);
- orthopedisch schoenmaker (Orthopädienschuhmacher);

Luxemburg

- opticien (opticien);
- tandtechnicus (mécanicien dentaire);
- audicien (audioprothésiste);
- prothese/orthesemaker-bandagist (mécanicien orthopédiste/bandagiste);
- orthopedisch schoenmaker (orthopédiste-cordonnier),

overeenkomende met een opleidingscyclus met een totale duur van 14 jaar, waarvan ten minste vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk aan de instelling voor beroepsonderwijs, afgesloten met een examen dat met succes moet worden afgelegd om een als ambachtelijk beschouwde activiteit als zelfstandige of als werknemer met een vergelijkbaar verantwoordelijkheidsniveau te mogen uitoefenen;

Oostenrijk

- bandagist (Bandagist);
- korsettenmaker (Miederwarenerzeuger);
- opticien (Optiker);
- orthopedisch schoenmaker (Orthopädienschuhmacher);
- prothesemaker (Orthopädietechniker);
- tandtechnicus (Zahntechniker);
- tuinier (Gärtner),

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van minstens 14 jaar, waarvan ten minste vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingenschap van ten minste drie jaar, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsonderwijs, en een praktische opleiding in het bedrijf van ten minste twee jaar, afgesloten met een meesterexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen, leerlingen op te leiden en de titel Meister te voeren;

de meestersopleidingen in de sectoren land- en bosbouw, met als specialisatie:

- landbouw (Meister in der Landwirtschaft);
- landbouwhuishoudkunde (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft);
- tuinbouw (Meister im Gartenbau);
- groentekwekerij (Meister im Feldgemüsebau);
- ooftkunde en fruitverwerking (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung);
- wijnbouw en wijnbereiding (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft);
- melk- en zuivelbereiding (Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft);
- paardenfokkerij (Meister in der Pferdewirtschaft);
- visserij (Meister in der Fischereiwirtschaft);

- pluimveehouderij (Meister in der Geflügelwirtschaft);
- bijenteelt (Meister in der Bienenwirtschaft);
- bosbouw (Meister in der Forstwirtschaft);
- bosaanleg en -beheer (Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft);
- opslag van landbouwproducten (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung),

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van minstens 15 jaar, waarvan ten minste zes jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingenschap van ten minste drie jaar, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsopleiding, en een praktische opleiding van ten minste drie jaar in het bedrijf, afgesloten met een erkend examen dat betrekking heeft op het beroep en dat het recht verleent leerlingen op te leiden en de titel Meister te voeren.

3. Maritieme sector

a) Zeescheepvaart

De volgende opleidingen:

Denemarken

- kapitein van de koopvaardij (skibsfører);
- eerste stuurman (overstyrmand);
- stuurman, officier werktuigkundige (enestyrmand, vagthavende styrmand);
- officier werktuigkundige (vagthavende styrmand);
- scheepswerktuigkundige (maskinchef);
- eerste officier werktuigkundige (1. maskinmester);
- eerste officier werktuigkundige/stuurman werktuigkundige (1. maskinmester/vagthavende maskinmester);

Duitsland

- kapitein AM (Kapitän AM);
- kapitein AK (Kapitän AK);
- zeevaartkundig scheepsofficier AMW (nautischer Schiffsoffizier AMW);
- zeevaartkundig scheepsofficier AKW (nautischer Schiffsoffizier AKW);
- scheepswerktuigkundige CT — hoofdmachinist (Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen);
- scheepsmachinist CMA — hoofdmachinist (Schiffsmaschinist CMA — Leiter von Maschinenanlagen);
- scheepswerktuigkundige CTW (Schiffsbetriebstechniker CTW);
- scheepsmachinist CMAW — enig technisch officier aan boord (Schiffsmaschinist CMAW — technischer Alleinoffizier);

Italië

- dekkofficier (ufficiale di coperta);
- werktuigkundige (ufficiale di macchina);

Nederland

- stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling);
- diploma motordrijver;
- VTS-functionaris,

overeenkomende met de volgende opleidingen:

- in Denemarken, negen jaar basisonderwijs, gevolgd door een basisopleiding en/of dienst op zee van 17 à 36 maanden en aangevuld:
 - i) voor de officier werktuigkundige: met een jaar gespecialiseerde beroepsopleiding;
 - ii) voor de anderen: met drie jaar gespecialiseerde beroepsopleiding;

- in Duitsland, een opleiding van in totaal 14 à 18 jaar, waarvan drie jaar basisberoepsopleiding en een jaar dienst op zee, gevolgd door een à twee jaar gespecialiseerde beroepsopleiding, eventueel aangevuld met twee jaar praktijkervaring;
- in Italië, een opleiding van in totaal 13 jaar, waarvan ten minste vijf jaar beroepsopleiding, afgesloten met een examen, eventueel aangevuld met een beroepsstage;
- in Nederland:
 - i) voor de stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling) en het diploma motordrijver: een onderwijscyclus van 14 jaar, waarvan ten minste twee jaar aan een gespecialiseerde instelling voor beroepsonderwijs, aangevuld met twaalf maanden praktijkervaring;
 - ii) voor de VTS-functionaris: een onderwijscyclus met een totale duur van ten minste 15 jaar, waarvan ten minste drie jaar hoger beroepsonderwijs (HBO) of middelbaar beroepsonderwijs (MBO), gevolgd door landelijke en regionale specialisatieopleidingen die elk ten minste twaalf weken theoretische opleidingen omvatten en met een examen worden afgesloten,

die erkend zijn in het kader van het Internationale STCW-Verdrag (Internationaal Verdrag van 1978 betreffende normen voor opleiding, diplomering en wachtlopen voor zeevarenden).

b) Zeevisserij

De volgende opleidingen:

Duitsland

- kapitein BG visserij (Kapitän BG/Fischerei);
- kapitein BLK visserij (Kapitän BLK/Fischerei);
- zeevaartkundig scheepsofficier BGW visserij (nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei);
- zeevaartkundig scheepsofficier BK visserij (nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei);

Nederland

- stuurman werktuigkundige V;
- werktuigkundige IV visvaart;
- stuurman IV visvaart;
- stuurman werktuigkundige VI,

overeenkomende met:

- in Duitsland, een opleiding van in totaal 14 à 18 jaar, waarvan drie jaar basisberoepsopleiding en een jaar dienst op zee, gevolgd door een à twee jaar gespecialiseerde beroepsopleiding, eventueel aangevuld met twee jaar praktijkervaring;
- in Nederland, een onderwijscyclus van 13 à 15 jaar, waarvan ten minste twee jaar aan een gespecialiseerde instelling voor beroepsonderwijs, aangevuld met twaalf maanden praktijkervaring,

die erkend zijn in het kader van het Verdrag van Torremolinos (Internationaal Verdrag van 1977 voor de beveiliging van vissersvaartuigen).

4. Technische sector

De volgende opleidingen:

Italië

- landmeter (geometra);
- agronoom (perito agrario),

overeenkomend met in totaal ten minste 13 jaar voortgezet technisch onderwijs, waarvan acht jaar verplicht onderwijs gevolgd door vijf jaar voortgezet onderwijs, dat drie jaar beroepsgericht onderwijs omvat, afgesloten met het examen van het technisch baccalaureaat en aangevuld met:

- i) in het geval van de landmeter: hetzij een praktijkstage van ten minste twee jaar op een landmetersbureau, hetzij een beroepservaring van vijf jaar;
- ii) in het geval van de agronoom: een praktijkstage van ten minste twee jaar,

gevolgd door het staatsexamen;

Nederland

- gerechtsdeurwaarder;
- tandprotheticus,

overeenkomend met een onderwijs- en beroepsopleidingscyclus met een totale duur van:

- i) in het geval van de gerechtsdeurwaarder: 19 jaar, waarvan acht jaar verplicht schoolonderwijs gevolgd door acht jaar voortgezet onderwijs, dat vier jaar technisch onderwijs omvat, afgesloten met een staatsexamen en aangevuld met drie jaar theorieonderwijs en praktijkgerichte opleiding toegespitst op de uitoefening van het beroep;
- ii) in het geval van de tandprotheticus: ten minste 15 jaar voltijds en drie jaar deeltijds onderwijs, waarvan acht jaar basisonderwijs, vier jaar algemeen vormend voortgezet onderwijs en drie jaar beroepsgerichte opleiding, waaronder een theoretische en praktische opleiding tot tandtechnicus, aangevuld met drie jaar deeltijdse opleiding tot tandprotheticus, die wordt afgesloten met een examen;

Oostenrijk

- bosbouwkundig ambtenaar (Förster);
- technisch adviseur (technisches Büro);
- adviseur uitzendarbeid (Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe);
- arbeidsbemiddelaar (Arbeitsvermittlung);
- beleggingsadviseur (Vermögensberater);
- privé-detective (Berufsdetektiv);
- bewakingsagent (Bewachungsgewerbe);
- vastgoedmakelaar (Immobilienmakler);
- vastgoedbeheerder (Immobilienverwalter);
- reclame- en promotieagentschap (Werbeagentur);
- projectontwikkelaar (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer);
- incassoagent (Inkassoinstitut),

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van ten minste 15 jaar, waarvan acht jaar verplicht schoolonderwijs gevolgd door minimaal vijf jaar voortgezet technisch of handelsonderwijs, afgesloten met een maturiteitsexamen, aangevuld met ten minste twee jaar opleiding in het bedrijf afgesloten met een beroepsexamen;

- verzekeringsadviseur (Berater in Versicherungsangelegenheiten),

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van minstens 15 jaar, waarvan zes jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingenschap van drie jaar en een praktische opleiding van drie jaar in het bedrijf, afgesloten met een examen;

- bouwtechnicus/planning en technische berekeningen (planender Baumeister);
- meester-timmerman/planning en technische berekeningen (planender Zimmermeister),

overeenkomende met opleidingen van ten minste 18 jaar, waarvan ten minste negen jaar beroepsopleiding verdeeld in vier jaar voortgezet technisch onderwijs en vijf jaar praktische opleiding in het bedrijf afgesloten met een beroepsexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen en leerlingen op te leiden, voorzover deze opleiding betrekking heeft op het recht om bouwplannen op te stellen, technische berekeningen uit te voeren en toezicht te houden op bouwactiviteiten (het Maria-Theresiavorrecht).

5. Opleidingen die in het Verenigd Koninkrijk zijn goedgekeurd als National Vocational Qualifications of als Scottish Vocational Qualifications

De volgende opleidingen:

- elektrotechnisch mijnningenieur (mine electrical engineer);
- werktuigbouwkundig mijnningenieur (mine mechanical engineer);
- gebitstherapeut (dental therapist);
- gebitshygiënist (dental hygienist);
- opticien (dispensing optician);
- veiligheidsopzichter mijnen (mine deputy);
- functionaris belast met insolventiezaken (insolvency practitioner);
- erkend opsteller van overdrachtsakten (licensed conveyancer);
- eerste stuurman — vracht-/passagiersschepen — onbeperkt (first mate — freight/passenger ships — unrestricted);
- tweede stuurman — vracht-/passagiersschepen — onbeperkt (second mate — freight/passenger ships — unrestricted);
- derde stuurman — vracht-/passagiersschepen — onbeperkt (third mate — freight/passenger ships unrestricted);
- stuurman — vracht-/passagiersschepen — onbeperkt (deck officer — freight/passenger ships — unrestricted);
- klasse 2 scheepswerktuigkundige — vracht-/passagiersschepen — onbeperkt handelsgebied (engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area);
- gediplomeerd technisch beheerder afvalverwerking (certified technically competent person in waste management),

die leiden tot kwalificaties die als National Vocational Qualifications (NVQ) of, in Schotland, als Scottish Vocational Qualifications zijn goedgekeurd en die behoren tot de niveaus 3 en 4 van het National Framework of Vocational Qualifications van het Verenigd Koninkrijk.

Deze niveaus komen overeen met de volgende omschrijvingen:

- niveau 3: bekwaamheid voor een groot aantal uiteenlopende werkzaamheden in zeer diverse omstandigheden, meestal met een complex karakter en geen routinewerk. Er is een grote verantwoordelijkheid en zelfstandigheid aan verbonden en vaak wordt verlangd dat men toezicht uitoefent op of leiding geeft aan anderen;
- niveau 4: bekwaamheid voor een groot aantal complexe technische of gespecialiseerde werkzaamheden in zeer diverse omstandigheden en met een hoge mate van persoonlijke verantwoordelijkheid en zelfstandigheid. Vaak is men verantwoordelijk voor het werk van anderen en voor de toewijzing van middelen.

BIJLAGE III

LIJST VAN GERELEMENTEERDE OPLEIDINGEN BEDOELD IN ARTIKEL 11, LID 4, TWEDE ALINEA, ONDER b)

Verenigd Koninkrijk

De gerelementeerde opleidingen die leiden tot de kwalificaties die als National Vocational Qualifications (NVQ) of, in Schotland, als Scottish Vocational Qualifications zijn goedgekeurd en die behoren tot de niveaus 3 en 4 van het National Framework of Vocational Qualifications van het Verenigd Koninkrijk.

Deze niveaus komen overeen met de volgende omschrijvingen:

- niveau 3: bekwaamheid voor een groot aantal uiteenlopende werkzaamheden in zeer diverse omstandigheden, meestal met een complex karakter en geen routinewerk. Er is een grote verantwoordelijkheid en zelfstandigheid aan verbonden en vaak wordt verlangd dat men toezicht uitoefent op of leiding geeft aan anderen;
- niveau 4: bekwaamheid voor een groot aantal complexe technische of gespecialiseerde werkzaamheden in zeer diverse omstandigheden en met een hoge mate van persoonlijke verantwoordelijkheid en zelfstandigheid. Vaak is men verantwoordelijk voor het werk van anderen en voor de toewijzing van middelen.

Duitsland

De volgende gerelementeerde opleidingen:

- de gerelementeerde opleidingen voor de beroepen van technisch assistent (technische(r) Assistent(in)) en commercieel assistent (kaufmännische(r) Assistent(in)), voor de sociale beroepen (soziale Berufe) en voor het beroep van adem-, spraak- en stemleraar met een staatsdiploma (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), met een totale duur van ten minste 13 jaar, die impliceren dat de eerste cyclus van het voortgezet onderwijs (mittlerer Bildungsabschluss) met succes werd voltooid en het volgende omvatten:
 - i) hetzij ten minste drie jaar (!) beroepsopleiding aan een vakschool (Fachschule) die met een examen wordt afgesloten, eventueel aangevuld met een specialisatiecyclus van een of twee jaar die eveneens met een examen wordt afgesloten;
 - ii) hetzij ten minste tweeënhalf jaar beroepsopleiding aan een vakschool (Fachschule) die met een examen wordt afgesloten, aangevuld met ten minste zes maanden praktijkervaring of ten minste zes maanden beroepsgerichte stage in een erkende instelling;
 - iii) hetzij ten minste twee jaar beroepsopleiding aan een vakschool (Fachschule) die met een examen wordt afgesloten, aangevuld met ten minste een jaar praktijkervaring of ten minste een jaar beroepsgerichte stage in een erkende instelling;
- de gerelementeerde opleidingen voor de beroepen van door de staat erkend (staatlich geprüfte(r)) technicus (Techniker(in)), bedrijfs econoom (Betriebswirte(in)), ontwerper (Gestalter(in)) en gezinsverzorger (Familienpfleger(in)), met een totale duur van ten minste 16 jaar, die impliceren dat het verplichte schoolonderwijs of een gelijkwaardige opleiding (van ten minste negen jaar) met succes is voltooid en dat een opleiding aan een vakschool (Berufsschule) van ten minste drie jaar met succes is voltooid, en die na een praktijkervaring van ten minste twee jaar een opleiding van ten minste twee jaar voltijds of van een gelijkwaardige duur deeltijds omvatten;
- de gerelementeerde opleidingen en de gerelementeerde vervolgoopleidingen, met een totale duur van ten minste 15 jaar, die gewoonlijk impliceren dat het verplichte schoolonderwijs (ten minste negen jaar) en een beroepsopleiding (doorgaans drie jaar) met succes zijn voltooid en die gewoonlijk ten minste twee jaar (doorgaans drie jaar) praktijkervaring omvatten alsook een examen in het kader van de vervolgoopleiding, ter voorbereiding waarvan gewoonlijk begeleidende opleidingsmaatregelen worden genomen, hetzij naast de praktijkervaring (ten minste 1 000 uren), hetzij voltijds (ten minste een jaar).

De Duitse autoriteiten verstrekken de Commissie en de overige lidstaten een lijst van de opleidingen waarop deze bijlage betrekking heeft.

(!) De minimumduur kan van drie tot twee jaar worden gereduceerd indien de betrokkene in het bezit is van de kwalificatie die nodig is om te worden toegelaten tot de universiteit (Abitur) (13 jaar voorafgaande opleiding) of van de kwalificatie die nodig is om te worden toegelaten tot de Fachhochschule (Fachhochschulreife) (twaalf jaar voorafgaande opleiding).

Nederland

- Gereguleerde opleidingscyclussen met een totale duur van ten minste 15 jaar die impliceren dat acht jaar basisonderwijs en vier jaar middelbaar algemeen voortgezet onderwijs (MAVO), voorbereidend beroepsonderwijs (VBO) of algemeen voortgezet onderwijs van een hoger niveau met succes zijn voltooid en dat een drie- of vierjarige opleiding in een school voor middelbaar beroepsonderwijs (MBO) is voltooid, die met een examen wordt afgesloten.
- Gereguleerde opleidingscyclussen met een totale duur van ten minste 16 jaar die impliceren dat acht jaar basisonderwijs plus vier jaar onderwijs op het niveau van ten minste voorbereidend beroepsonderwijs (VBO) of algemeen voortgezet onderwijs van een hoger niveau met succes zijn voltooid en dat een beroepsopleiding van ten minste vier jaar in het leerlingwezen is voltooid, met ten minste een dag per week theoretisch onderwijs op school en de andere dagen een praktijkopleiding in een bedrijf of praktijkleerplaats, afgesloten met een examen van secundair of tertiair niveau.

De Nederlandse autoriteiten verstrekken de Commissie en de overige lidstaten een lijst van de opleidingen waarop deze bijlage betrekking heeft.

Oostenrijk

- Opleidingen die worden verstrekt in scholen voor hoger beroepsonderwijs (Berufsbildende Höhere Schulen) en onderwijsinstellingen van een hoger niveau voor land- en bosbouw (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), met inbegrip van de bijzondere vormen (einschließlich der Sonderformen), waarvan structuur en niveau in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn vastgesteld.

Deze opleidingen hebben een totale duur van ten minste 13 jaar en omvatten vijf jaar beroepsopleiding, die wordt afgesloten met een eindexamen dat het bewijs van vakbekwaamheid levert.

- Opleidingen in meesterscholen (Meisterschulen), meesterklassen (Meisterklassen), industriële meesterscholen (Werkmeisterschulen) of vakscholen voor bouwvakarbeiders (Bauhandwerkerschulen), waarvan structuur en niveau in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn vastgesteld.

Deze opleidingen hebben een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan negen jaar verplicht schoolonderwijs gevolgd door hetzij ten minste drie jaar beroepsopleiding in een gespecialiseerde school, hetzij ten minste drie jaar opleiding in een bedrijf en parallel in een vakschool (Berufsschule), die beide worden afgesloten met een examen en aangevuld met een opleiding van ten minste een jaar in een meesterschool (Meisterschule), meesterklas (Meisterklasse), industriële meesterschool (Werkmeisterschule) of vakschool voor bouwvakarbeiders (Bauhandwerkerschule). In de meeste gevallen bedraagt de totale duur ten minste 15 jaar, met perioden met praktijkervaring die voorafgaand aan de opleidingen in deze instellingen wordt opgedaan of met deeltijdse opleidingen (minstens 960 uren) wordt aangevuld.

De Oostenrijkse autoriteiten verstrekken de Commissie en de overige lidstaten een lijst van de opleidingen waarop deze bijlage betrekking heeft.

BIJLAGE IV

WERKZAAMHEDEN DIE VERBAND HOUDEN MET DE BEROEPSERVARINGSCATEGORIEËN BEDOELD IN DE ARTIKELEN 17 EN 18

Lijst I

Klassen die vallen onder Richtlijn 64/427/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 69/77/EEG en bij de Richtlijnen 68/366/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 82/470/EEG en 82/489/EEG

1

Richtlijn 64/427/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 64/429/EEG)

NICE-nomenclatuur (overeenkomend met ISIC-klasse 23-40)

Klasse 23	Textielnijverheid
	232 Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van wol
	233 Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van katoen
	234 Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van zijde
	235 Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van linnen en hennep
	236 Verwerking van andere textielvezels (jute en harde vezels), touwfabrieken
	237 Tricot- en kousenindustrie
	238 Textielveredeling
	239 Overige textielnijverheid
Klasse 24	Vervaardiging van schoenen, kleding, beddengoed, matrassen e.d.
	241 Schoenindustrie (met uitzondering van rubber- en houten schoenen)
	242 Schoenmakerijen en -reparatiebedrijven
	243 Vervaardiging van kleding en huishoudgoederen (met uitzondering van bontkleding)
	244 Bedden- en matrassenmakerijen en dekenstikkerijen
	245 Pelsbereiderijen en bontwerkerijen
Klasse 25	Verwerking van hout en kurk (met uitzondering van de vervaardiging van houten meubelen)
	251 Zagerijen, schaverijen
	252 Fabrieken van houten halffabrikaten
	253 Timmer- en parketvloerenfabrieken (seriefabricage)
	254 Houtemballagefabrieken
	255 Vervaardiging van andere houtwaren (behalve meubels)
	259 Riet-, stro-, kurk- en borstelwarenfabrieken
Klasse 26	260 Meubelfabrieken en meubelmakersbedrijven (geen rieten of stalen meubelen)
Klasse 27	Vervaardiging van papier en papierwaren
	271 Houtslip- en cellulosefabrieken; papier- en kartonfabrieken
	272 Papierwaren- en kartonnagefabrieken (vervaardiging van artikelen uit papierstof, papier en karton)
Klasse 28	280 Grafische nijverheid, uitgeverijen

Klasse 29	Vervaardiging van leder en lederwaren
	291 Leerlooierijen
	292 Lederwarenfabrieken
Ex klasse 30	Rubberfabrieken, asbestfabrieken, kunststofverwerkende industrie, fabrieken van synthetische vezels, zetmeelfabrieken
	301 Rubber- en asbestfabrieken
	302 Kunststofverwerkende industrie
	303 Kunstmatige en synthetische continugaren- en vezelfabrieken
Ex klasse 31	Chemische industrie
	311 Chemische grondstoffenfabrieken; geïntegreerde fabrieken voor de vervaardiging en verwerking van chemische grondstoffen
	312 Gespecialiseerde fabrieken voor de vervaardiging van chemische grondstoffen voor industriële of agrarische toepassing (hieraan moet worden toegevoegd: de vervaardiging van industriële oliën en vetten van plantaardige of dierlijke oorsprong behorende bij ISIC-groep 312)
	313 Gespecialiseerde fabrieken van chemische verbruiksgoederen (wordt hier uitgesloten: de vervaardiging van geneesmiddelen en farmaceutische producten, ex ISIC-groep 319)
Klasse 32	320 Aardolie-industrie
Klasse 33	Verwerking van minerale producten (met uitzondering van metalen)
	331 Baksteen- en dakpannenfabrieken e.d.
	332 Glas- en glaswarenfabrieken
	333 Aardewerkfabrieken, vuurvastmateriaalfabrieken
	334 Cement-, kalk- en gipsfabrieken
	335 Bouwelementen- en -platenfabrieken e.d.
	339 Bewerking van natuursteen en van overige niet-metalen mineralen
Klasse 34	Vervaardiging en eerste bewerking van ferro- en non-ferrometalen
	341 IJzer- en staalindustrie (volgens EGKS-Verdrag, met inbegrip van cokesovens verbonden aan hoogovens)
	342 Stalenbuizenfabrieken
	343 Trekkerijen en koudwalsen
	344 Vervaardiging en bewerking van non-ferrometalen
	345 Gieterijen (ijzer-, staal en non-ferrometalen)
Klasse 35	Vervaardiging van producten uit metaal (met uitzondering van machines en transportmiddelen)
	351 Smederijen (excl. kettingfabrieken, gereedschapsfabrieken en ambachtelijke smeden); vervaardiging van zwaar pers- en stampwerk
	352 Fabrieken van licht pers- en stampwerk, façondraaiwerk, sintermetaal, oppervlaktebewerking van metaal
	353 Constructiewerkplaatsen (vervaardiging en montage ter plaatse)
	354 Ketel- en reservoirbouw
	355 Gereedschappen-, ijzer-, staal- en andere metaalwarenfabrieken
	359 Gereedschapsslijperijen, dorpssmederijen en lasinrichtingen
Klasse 36	Machinebouw
	361 Landbouwmachine- en -tractorenfabrieken
	362 Kantoormachinefabrieken

- 363 Metaalbewerkingsmachinefabrieken, vervaardiging van mechanische hand- en machinegereedschappen
- 364 Textielmachine- en onderdelenfabrieken, naaimachinefabrieken
- 365 Fabrieken van machines en apparaten voor de voedings- en genotmiddelenindustrie, de chemische en verwante industrieën
- 366 Fabrieken van machines en installaties voor de mijnbouw, de metallurgische industrie en de bouwnijverheid; hijs- en hefwerktuigenfabrieken
- 367 Fabrieken van tandwielen, lagers en andere overbrengingsmechanismen
- 368 Overige fabrieken van machines voor bepaalde bedrijfstakken
- 369 Overige machinebouw
- Klasse 37 Elektrotechnische industrie
- 371 Elektrische draad- en kabelfabrieken
- 372 Fabrieken van elektromotoren, -generatoren en -transformatoren en van schakel- en installatiemateriaal
- 373 Fabrieken van elektrische apparaten en toestellen voor industriële toepassing
- 374 Telecommunicatie- en signaalapparatenfabrieken; fabrieken van elektrische meetinstrumenten en medische apparaten
- 375 Fabrieken van elektronische apparaten, van radio- en televisietoestellen en van elektroakoestische apparaten
- 376 Fabrieken van huishoudelijke elektrische apparaten
- 377 Gloeilampen-, buizen- en verlichtingsartikelenfabrieken
- 378 Accumulatoren- en batterijfabrieken
- 379 Reparatie, montage en technische installatie van elektrotechnische producten
- Ex klasse 38 Transportmiddelenindustrie
- 383 Automobiëlbouw; auto-onderdelenfabrieken
- 384 Auto- en (motor)rijwielreparatiebedrijven
- 385 Rijwiel- en motorrijwielfabrieken; fabrieken van rijwiel- en motorrijwielonderdelen
- 389 Overige transportmiddelenindustrie
- Klasse 39 Fijnmechanische en optische industrie; nijverheidsbedrijven niet elders genoemd
- 391 Fijnmechanische industrie
- 392 Medische- en orthopedische-artikelenfabrieken (met uitzondering van fabrieken van orthopedisch schoeisel)
- 393 Optische-artikelenfabrieken; foto- en filmapparatenfabrieken
- 394 Klokken- en uurwerkfabrieken en -reparatiebedrijven
- 395 Goud- en zilversmederijen; diamantnijverheid
- 396 Muziekinstrumentenfabrieken en -reparatiebedrijven
- 397 Speelgoed- en sportartikelenfabrieken
- 399 Overige nijverheidsbedrijven
- Klasse 40 Bouwnijverheid
- 400 Algemene bouwnijverheid (zonder bepaalde specialisatie), slopersbedrijven
- 401 Burgerlijke en utiliteitsbouw (bouw van woningen en andere gebouwen)
- 402 Water-, spoor- en wegebouw; cultuurtechnische werken
- 403 Installatiebedrijven
- 404 Bouwbedrijven voor de afwerking van gebouwen

2

Richtlijn 68/366/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/365/EEG)

NICE-nomenclatuur

Klasse 20A	200	Vervaardiging van dierlijke en plantaardige oliën en vetten
20B		Voedingsmiddelennijverheid
	201	Slachterijen en vervaardiging van vleeswaren en vleesconserven
	202	Zuivel- en melkproductenfabrieken
	203	Groente- en fruitverwerkende industrie
	204	Visbewerkingsinrichtingen
	205	Maalbedrijven, meelfabrieken, pellerijen
	206	Brood-, beschuit-, banket-, koek- en biscuitfabrieken
	207	Suikerfabrieken en -raffinaderijen
	208	Cacao-, chocolade- en suikerwerkfabrieken
	209	Overige voedingsmiddelenfabrieken
Klasse 21		Vervaardiging van dranken
	211	Ethylalcohol- (fermentatieproduct) fabrieken, gistfabrieken, branderijen en distilleerderijen
	212	Vervaardiging van wijnen en van moutvrije alcoholische dranken
	213	Bierbrouwerijen en mouterijen
	214	Vervaardiging van mineraalwater en alcoholvrije dranken
Ex 30		Vervaardiging van rubber, plastische materialen, kunst- en synthetische vezels en zetmeelproducten
	304	Vervaardiging van zetmeelproducten

3

Richtlijn 75/368/EEG (activiteiten bedoeld in artikel 5, lid 1)

ISIC-nomenclatuur

Ex 04		Visserij
	043	Visserij op de binnenwateren
Ex 38		Vervaardiging van transportmaterieel
	381	Scheepsbouw en herstelling van schepen
	382	Vervaardiging van spoorwagematerieel
	386	Vliegtuigbouw (met inbegrip van de bouw van ruimtevaartmaterieel)
Ex 71		Hulpdiensten van het vervoer en andere diensten dan vervoer vallende onder de volgende groepen
	Ex 711	Exploitatie van slaap- en restauratiewagens; onderhoud van spoorwagematerieel in de reparatiewerkplaatsen; schoonmaken van de wagons
	Ex 712	Onderhoud van materieel voor stads-, voorstads- en interlokaal vervoer van personen
	Ex 713	Onderhoud van ander materieel voor personenvervoer over de weg (zoals auto's, autobussen en taxi's)
	Ex 714	Exploitatie en onderhoud van kunstwerken ten behoeve van het wegvervoer (zoals wegen, tunnels en bruggen met tolheffing, autobusstations, parkings, autobusgarages en tramremises)
	Ex 716	Hulpdiensten van de binnenvaart (zoals exploitatie en onderhoud van waterwegen, havens en andere kunstwerken voor de binnenvaart; slepen en loodsen in havens, betonning, lossen en laden van schepen en andere overeenkomstige werkzaamheden, zoals berging van schepen, jagen, exploitatie van botenloodsen)

- 73 Communicatiediensten: posten en telecommunicatie
- Ex 85 Persoonlijke diensten
- 854 Wasserijen, stomerijen en ververijen
- Ex 856 Fotostudio's: portretfotografie en fotografie voor handelsdoeleinden, met uitzondering van persfotografie
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld (alleen onderhoud en schoonhouden van gebouwen of lokalen)

4

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 6: wanneer de activiteit als industrieel of ambachtelijk wordt beschouwd)

ISIC-nomenclatuur

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

- a) — de koop en verkoop van goederen door venters en colporteurs (ex ISIC-groep 612);
— de koop en verkoop van goederen op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;
- b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

5

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, leden 1 en 3)

Groepen 718 en 720 van de ISIC-nomenclatuur

De bedoelde werkzaamheden bestaan met name in:

- het organiseren, aanbieden en verkopen, tegen een forfaitair bedrag of tegen provisie, van de afzonderlijke of gecoördineerde elementen van een reis of verblijf (vervoer, logies, voeding, excursie enz.), ongeacht de reden van de reis of het verblijf [artikel 2, punt B, onder a)];
 - het als tussenpersoon optreden tussen ondernemers van de verschillende takken van vervoer en personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden, en het verrichten van verschillende daarmee samenhangende werkzaamheden door:
 - aa) het sluiten, voor rekening van opdrachtgevers, van de overeenkomsten met de vervoerondernemers;
 - bb) het kiezen van de tak van vervoer, de onderneming en de route die voor de opdrachtgever het voordeligst worden geacht;
 - cc) de technische voorbereiding van het vervoer (bijvoorbeeld de voor het vervoer noodzakelijke verpakking); het verrichten van diverse bijkomende werkzaamheden tijdens het vervoer (bijvoorbeeld het voorzien van koelwagens met ijs);
 - dd) het vervullen van de aan het vervoer verbonden formaliteiten zoals het invullen van de vrachtbrieven, het groeperen en splitsen van zendingen;
 - ee) het coördineren van de verschillende gedeelten van een transport middels het toezicht op de doorvoer, de wederverzending, de overlading en diverse eindverrichtingen;
 - ff) het bezorgen van respectievelijk vracht aan de vervoerondernemers en vervoergelegenheid aan personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden:
 - het berekenen van de vervoerkosten, het nazien van de afrekening;
 - het uit naam en voor rekening van een reder of een ondernemer van transporten over zee permanent of incidenteel verrichten van bepaalde formaliteiten (bij havenautoriteiten, scheepsleveranciers enz.).
- [werkzaamheden in artikel 2, punt A onder a), b) of d)]

6

Richtlijn 82/489/EEG

ISIC-nomenclatuur

- Ex 855 Kapsalons (met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist en kapper)

Lijst II

Richtlijnen 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG en 82/470/EEG

1

Richtlijn 64/222/EEG

(Liberaliseringsrichtlijnen: 64/223/EEG en 64/224/EEG)

1. Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, met uitzondering van die welke ressorteren onder de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische producten, in giftige producten en ziekteverwekkende agentia en in steenkool (ex groep 611).
2. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op grond van een of meer opdrachten belast is met het inleiden of afsluiten van handelstransacties op naam en voor rekening van derden.
3. Werkzaamheden van de tussenpersoon die, zonder hiermede blijvend belast te zijn, personen die rechtstreeks contracten willen afsluiten met elkaar in contact brengt, of de handelstransacties inleidt, dan wel bij de afsluiting daarvan zijn diensten verleent.
4. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op eigen naam voor rekening van derden handelstransacties afsluit.
5. Werkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden groothandelsveilingen houdt.
6. Werkzaamheden van de tussenpersoon die van huis tot huis bestellingen opneemt.
7. Professionele dienstverrichting door een tussenpersoon in loondienst van een of meer ondernemingen op het gebied van handel, industrie of ambacht.

2

Richtlijn 68/364/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/363/EEG)

Ex ISIC-groep 612: Kleinhandel

Uitgesloten werkzaamheden:

- 012 Verhuur van landbouwmachines
- 640 Onroerende goederen, verhuur
- 713 Verhuur van automobielen, rijtuigen en paarden
- 718 Verhuur van spoorwegrijtuigen en -wagons
- 839 Verhuur van machines voor handelsfirma's
- 841 Plaatsbespreking voor bioscopen en verhuur van films
- 842 Plaatsbespreking voor theaters en verhuur van theateruitrusting
- 843 Verhuur van boten, verhuur van rijwielen, verhuur van automaten
- 853 Verhuur van gemeubileerde kamers
- 854 Verhuur van gewassen linnengoed
- 859 Verhuur van kleding

3

Richtlijn 68/368/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/367/EEG)

ISIC-nomenclatuur

Ex ISIC-klasse 85

1. Restaurants en slijterijen (ISIC-groep 852).
2. Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterrinen (ISIC-groep 853).

4

Richtlijn 75/368/EEG (artikel 7)

Alle activiteiten in de bijlage bij Richtlijn 75/368/EEG, behalve de activiteiten in artikel 5, onder d), van die richtlijn (lijst I, punt 3, van deze bijlage)

ISIC-nomenclatuur

- Ex 62 Banken en andere financiële instellingen
- Ex 620 Octrooimakelaars en ondernemingen die zich bezighouden met de uitkering van vergoedingen uit licenties
- Ex 71 Vervoer
- Ex 713 Reizigersvervoer over de weg, met uitzondering van vervoer met motorvoertuigen
- Ex 719 Exploitatie van leidingen bestemd voor het vervoer van vloeibare koolwaterstoffen en andere vloeibare chemische stoffen
- Ex 82 Diensten tot nut van het algemeen
- 827 Bibliotheken, musea, plantentuinen en dierentuinen
- Ex 84 Recreatie
- 843 Diensten op recreatief gebied, niet elders ingedeeld:
- sportactiviteiten (sportterreinen, organisatie van sportieve ontmoetingen enz.), met uitzondering van de werkzaamheden van sportleraren;
 - spelen (renstallen, speelterreinen, renbanen enz.);
 - andere recreatieve activiteiten (circussen, lunaparken en andere amusementsbedrijven enz.)
- Ex 85 Persoonlijke diensten
- Ex 851 Huishoudelijke diensten
- Ex 855 Schoonheidsinstituten en manicure, met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist en kapper
- Ex 859 Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld, met uitzondering van die van sport- en paramedische masseurs en van berggidsen, als volgt ingedeeld:
- ontsmetting en bestrijding van ongedierte;
 - verhuur van kleding en bewaring van voorwerpen;
 - huwelijksbemiddeling en soortgelijke diensten;
 - waarzeggerij en soortgelijke werkzaamheden;
 - hygiënische diensten en aanverwante werkzaamheden;
 - begrafenisondernemingen en onderhoud van kerkhoven;
 - reisleiders en toeristentolken

5

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 5)

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

- a) de koop en verkoop van goederen:
- door venters en colporteurs (ex ISIC-groep 612);
 - op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;
- b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

6

Richtlijn 70/523/EEG

Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel in steenkool ressorteren en werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van steenkool (ex ISIC-groep 6112).

7

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, lid 2)

[Activiteiten genoemd in artikel 2, punt A, onder c) of e), punt B, onder b), punten C of D.]

Deze werkzaamheden bestaan met name in:

- het in huur geven van spoorwegwagons of -rijtuigen voor het vervoer van reizigers of goederen;
- het als tussenpersoon optreden bij de aankoop, de verkoop of de verhuur van schepen;
- het voorbereiden van, onderhandelen over en sluiten van overeenkomsten voor het vervoer van emigranten;
- het in entrepots, pakhuizen, meubelopslagplaatsen, koelhuizen, silo's enz., al dan niet onder douanetoezicht, voor rekening van de bewaargever in bewaring nemen van alle voorwerpen en goederen;
- het aan de bewaargever afgeven van een titel voor het in bewaring ontvangen voorwerp of goed;
- het verschaffen van verblijfsruimte, voeder en verkoopruijnte voor vee dat hetzij voor de verkoop, hetzij onderweg naar of van de markt in tijdelijke bewaring wordt gegeven;
- het verrichten van de technische controle of expertise van motorrijtuigen;
- het meten, wegen en ijken van goederen.

BIJLAGE V

ERKENNING OP BASIS VAN DE COÖRDINATIE VAN DE MINIMUMOPLEIDINGSEISEN

BIJLAGE V.1: ARTS

5.1.1. Kennis en bekwaamheid

De opleiding tot basisarts waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

- voldoende kennis van de wetenschappen waarop de geneeskunde berust, alsmede een goed inzicht in de wetenschappelijke methoden, met inbegrip van de beginselen van de meting van biologische functies, in de beoordeling van wetenschappelijk vastgestelde feiten alsmede in de analyse van gegevens;
- voldoende kennis van de structuur, de functies en het gedrag van gezonde en zieke personen, alsmede van de wijze waarop de gezondheidstoestand van de mens wordt beïnvloed door zijn fysieke en sociale omgeving;
- voldoende kennis van de klinische studievakken en de klinische praktijk, waardoor hij een samenhangend beeld heeft van de ziekten van lichaam en geest, van de preventieve, diagnostische en therapeutische aspecten van de geneeskunde en van de voortplanting van de mens;
- voldoende klinische ervaring, onder deskundig toezicht in ziekenhuizen opgedaan.

5.1.2. Opleidingstitels van basisartsen

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 december 1976
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum	20 december 1976
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σολή Πανεπιστημίου — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'État de docteur en médecine	Universités		20 december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 december 1976
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'État	Certificat de stage	20 december 1976
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 januari 1994
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 januari 1986
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 januari 1994

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976

5.1.3. Opleidingstitels van specialisten

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 december 1976
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 januari 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 januari 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 december 1976
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1 januari 1994
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 januari 1986
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 december 1976

5.1.4. Benamingen van specialistenopleidingen

Land	Anesthesie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Heelkunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	Chirurgie
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Land	Neurochirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Verloskunde en gynaecologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie — verloskunde
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurological surgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Land	Inwendige geneeskunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Oogheekunde Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmology
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Nederland	Inwendige geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicine	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Land	Keel-, neus- en oorheekunde Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Kindergeneeskunde Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrics
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinderheilkunde
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatrics y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Nederland	Keel-, neus- en oorheekunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatrics
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Ziekten der luchtwegen Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Urologie Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Ελλάς	Φυματιολογία-Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Portugal	Pneumologia	Urologia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Orthopedie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Pathologische anatomie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heekunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie	Pathologie
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Traumatología y cirugía ortopédica	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Psychiatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Radiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Radiotherapie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	Diagnostische Radiologie	Strahlentherapie
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiotherapy
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Benaming
	Plastische chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde
Danmark	Plastikkirurgi
Deutschland	Plastische Chirurgie
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική
España	Cirugía plástica y reparadora
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Ireland	Plastic surgery
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva
Luxembourg	Chirurgie plastique
Nederland	Plastische chirurgie
Österreich	Plastische Chirurgie
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi
Sverige	Plastikkirurgi
United Kingdom	Plastic surgery

5.1.5. Opleidingstitels van huisartsen

Land	Opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 december 1994
Danmark	Speciallæge — I almen medicin	Speciallæge I almen medicin	31 december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	— Praktischer Arzt — Ärztin	31 december 1994
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 december 1994
España	Titulo de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 december 1994
France	Diplôme d'État de docteur en médecine (avec document annexe attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 december 1994
Luxembourg	Il n'existe pas de titre, parce qu'il n'y a pas de formation au Luxembourg	Médecin généraliste	31 december 1994
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 december 1994
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare I primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 december 1994

BIJLAGE V.2: VERANTWOORDELIJK ALGEMEEN ZIEKENVERPLEGER

5.2.1. Kennis en bekwaamheid

De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

- voldoende kennis van de wetenschappen waarop de algemene ziekenverpleging is gebaseerd, met inbegrip van voldoende kennis van het organisme, de fysiologie en het gedrag van de gezonde en de zieke mens, alsmede van het verband tussen de gezondheidstoestand en de fysieke en sociale omgeving van de mens;
- voldoende kennis van de aard en de ethiek van het beroep en van de algemene beginselen betreffende gezondheid en verpleging;
- voldoende klinische ervaring; deze ervaring, bij de keuze waarvan de vormende waarde voorop dient te worden gesteld, moet worden opgedaan onder toezicht van geschoold verpleegkundig personeel en op plaatsen waar de numerieke omvang van het geschoolde personeel en de uitrusting geschikt zijn voor de verpleging van zieken;
- bekwaamheid om deel te nemen aan de opleiding van het op het gebied van de gezondheidszorg werkzame personeel en ervaring op het gebied van samenwerking met dit personeel;
- ervaring op het gebied van samenwerking met andere personen die op het gebied van de gezondheidszorg werkzaam zijn.

5.2.2. Studieprogramma voor de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger leidt, omvat de volgende twee onderdelen en ten minste de genoemde studievakken.

A. Theoretisch onderwijs

a) Verpleegkunde	b) Basiswetenschappen	c) Sociale wetenschappen
— Voorlichting en beroepsethiek	— Anatomie en fysiologie	— Sociologie
— Algemene beginselen van de gezondheid en de verpleegkunde	— Pathologie	— Psychologie
— Beginselen van de verpleegkunde met betrekking tot:	— Bacteriologie, virologie en parasitologie	— Beginselen van administratie
— algemene geneeskunde en medische specialismen;	— Biofysica, biochemie en radiologie	— Beginselen van onderricht
— algemene chirurgie en chirurgische specialismen;	— Voedingsleer	— Wettelijke regelingen op sociaal gebied en inzake gezondheidszorg
— kinderverzorging en pediatrie;	— Hygiëne:	— Juridische aspecten van het beroep
— hygiëne en verzorging van moeder en pasgeboren kind;	— profylaxe;	
— geestelijke gezondheid en psychiatrie;	— gezondheidsvoorlichting	
— verzorging van bejaarden en geriatrie	— Farmacologie	

B. Klinisch onderwijs

- Alle onderdelen van de verpleegkunde met betrekking tot:
 - algemene geneeskunde en medische specialismen;
 - algemene chirurgie en chirurgische specialismen;
 - kinderverzorging en pediatrie;

- hygiëne en verzorging van moeder en pasgeboren kind;
- geestelijke gezondheid en psychiatrie;
- bejaardenverzorging en geriatrie;
- verzorging thuis

Een of meer van deze vakken kunnen als onderdeel van of in samenhang met de overige worden gedoceerd.

Het theoretische onderwijs moet in evenwicht gebracht en gecoördineerd worden met het klinische onderwijs zodat de in deze bijlage aangegeven kennis en bekwaamheid op voldoende wijze kunnen worden verworven.

5.2.3. Opleidingstitels van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflege Assistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstellingen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuss der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Verpleegassistent(e)/Hospitalier(ère) — Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)/Infirmier(ère) hospitalier(ère) 	29 juni 1979
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	<ul style="list-style-type: none"> — Krankenschwester — Krankenpfleger 	29 juni 1979
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος, νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1 januari 1981
España	Titulo de Diplomado universitario en Enfermería	<ul style="list-style-type: none"> — Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad 	Enfermero/a diplomado/a	1 januari 1986
France	<ul style="list-style-type: none"> — Diplôme d'État d'infirmier(ère) — Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999 	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29 juni 1979

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Ierland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 juni 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 juni 1979
Luxembourg	— Diplôme d'État d'infirmier — Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 juni 1979
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 juni 1979
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1 januari 1994
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 januari 1986
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulu-tutkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskole-examen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsöförhållningsanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/Yrkes-högskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1 januari 1994
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 juni 1979

BIJLAGE V.3: BEOEFENAAR DER TANDHEELKUNDE

5.3.1. Kennis en bekwaamheid

De opleiding tot beoefenaar der tandheelkunde waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

- voldoende kennis van de wetenschappen waarop de tandheelkunde berust, alsmede een goed inzicht in de wetenschappelijke methoden en met name de beginselen van de meting van biologische functies, in de beoordeling van wetenschappelijk vastgestelde feiten alsmede in de analyse van gegevens;
- voldoende kennis van het gestel, de fysiologie en het gedrag van gezonde en zieke personen, alsmede van de wijze waarop de gezondheidstoestand van de mens wordt beïnvloed door zijn natuurlijke en sociale omgeving; een en ander voorzover dat in relatie staat tot de tandheelkunde;
- voldoende kennis van structuur en functie van de tanden, de mond, de kaken en de omliggende weefsels, zowel in gezonde als zieke toestand, en de relatie daarvan tot de algemene gezondheidstoestand en het fysiek en sociaal welzijn van de patiënt;
- voldoende kennis van de klinische studievakken en methoden die een samenhangend beeld geven van de anomalieën, kwetsuren en ziekten van tanden, mond, kaken en omliggende weefsels, alsmede van de preventieve, diagnostische en therapeutische aspecten van de odontologie;
- voldoende klinische ervaring, opgedaan onder deskundige leiding.

De opleiding tot beoefenaar der tandheelkunde verschaft de nodige bekwaamheid voor alle werkzaamheden die verband houden met de preventie, de diagnose en de behandeling van afwijkingen en ziekten van tanden, mond, kaken en omliggende weefsels.

5.3.2. Studieprogramma voor beoefenaren der tandheelkunde

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitels van beoefenaren der tandheelkunde leidt, omvat ten minste de hierna volgende vakken. Een of meer van deze vakken kunnen als onderdeel van of in samenhang met de overige worden gedoceerd.

<p>A. Basisvakken</p> <ul style="list-style-type: none"> — Scheikunde — Natuurkunde — Biologie 	<p>B. Medisch-biologische en algemeen medische vakken</p> <ul style="list-style-type: none"> — Anatomie — Embryologie — Histologie, met inbegrip van de cytologie — Fysiologie — Biochemie (of fysiologische scheikunde) — Pathologische anatomie — Algemene pathologie — Farmacologie — Microbiologie — Hygiëne — Preventieve geneeskunde en epidemiologie — Radiologie — Fysiotherapie — Algemene chirurgie — Inwendige geneeskunde, met inbegrip van de kindergeneeskunde — Keel-, neus- en oorheelkunde — Dermatologie en venerologie — Algemene psychologie, psychopathologie en neuropathologie — Anesthesiologie 	<p>C. Specifiek tandheelkundige vakken</p> <ul style="list-style-type: none"> — Protheseleer — Tandheelkundige materiaalkunde — Conserverende tandheelkunde — Preventieve tandheelkunde — Anesthesiologie in de tandheelkunde — Mond- en kaakchirurgie — Mond- en kaakpathologie — Praktische klinische tandheelkunde — Pedodontie — Orthodontie — Parodontologie — Odontologische radiologie — Gebitsfunctieleer — Beroepsorganisatie, beroepsethiek en wetgeving — Sociale aspecten van de odontologische praktijk
---	--	---

5.3.3. Opleidingstitels van beoefenaren der tandheekunde

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheekunde/Licencié en science dentaire	28 januari 1980
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidatexamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 januari 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 januari 1980
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίαρος ή χειρούργος οδοντίαρος	1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 januari 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria	Odontoiatra	28 januari 1980
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'État		Médecin-dentiste	28 januari 1980
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheekunde		Tandarts	28 januari 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheekunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 januari 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 januari 1986
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen-saatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 januari 1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 januari 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980

BIJLAGE V.4: DIERENARTS

5.4.1. Kennis en bekwaamheid

De opleiding tot dierenarts waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

- voldoende kennis van de wetenschappen waarop de werkzaamheden van de dierenarts berusten;
- voldoende kennis van de structuur en de functies van gezonde dieren, de fokkerij, de voortplanting en de algemene hygiëne alsmede de voeding van dieren, met inbegrip van de technologie van het vervaardigen en conserveren van voeder dat aan hun behoeften voldoet;
- voldoende kennis op het gebied van het gedrag en de bescherming van dieren;
- voldoende kennis van de oorzaken, de aard, het verloop, de gevolgen, de diagnose en de behandeling van de ziekten van individuele dieren en groepen dieren, en in het bijzonder kennis van de ziekten die op de mens kunnen worden overgebracht;
- voldoende kennis van de preventieve geneeskunde;
- voldoende kennis van de hygiëne en de technologie bij het verkrijgen, vervaardigen en in omloop brengen van dierlijke levensmiddelen of levensmiddelen van dierlijke oorsprong die bestemd zijn voor menselijke consumptie;
- voldoende kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende deze gebieden;
- voldoende klinische en praktische ervaring, opgedaan onder deskundige leiding.

5.4.2. Studieprogramma voor dierenartsen

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitels van dierenartsen leidt, omvat ten minste de hierna volgende vakken. Een of meer van deze vakken kunnen als onderdeel van of in samenhang met de overige worden gedoceerd.

A. Basisvakken

- Natuurkunde
- Scheikunde
- Dierkunde
- Plantkunde
- Op de biologische wetenschappen toegepaste wiskunde

B. Specifieke vakken

a) Basiswetenschappen	b) Klinische wetenschappen	c) Veeteelt
— Anatomie (met inbegrip van histologie en embryologie)	— Verloskunde	— Veeteelt
— Fysiologie	— Pathologie (met inbegrip van de anatomische pathologie)	— Voedingsleer
— Biochemie	— Parasitologie	— Landbouwhuishoudkunde
— Genetica	— Klinische genees- en heelkunde (met inbegrip van de anesthesiologie)	— Landbouweconomie
— Farmacologie	— Kliniek van huisdieren, pluimvee en andere diersoorten	— Fokkerij en diergezondheid
— Farmacie	— Preventieve geneeskunde	— Dierhygiëne
— Toxicologie	— Radiologie	— Ethologie en dierenbescherming
— Microbiologie	— Voortplanting en stoornissen van de voortplanting	d) Levensmiddelenhygiëne
— Immunologie	— Gezondheidstoezicht	— Inspectie en keuring van dierlijke levensmiddelen en van levensmiddelen van dierlijke oorsprong
— Epidemiologie	— Gerechtelijke diergeneeskunde en wetgeving inzake diergeneeskunde	— Levensmiddelenhygiëne en -technologie
— Deontologie	— Therapie	— Praktisch werk (met inbegrip van het praktisch werk in slachthuizen en levensmiddelenverwerkende industrieën)
	— Propedeuse	

De praktische opleiding mag de vorm aannemen van een stage, mits het gaat om een voltijdse stage onder rechtstreeks toezicht van de bevoegde instantie of instelling die binnen een totale opleiding van vijf jaar studie niet langer duurt dan zes maanden.

De verdeling van het theoretische en praktische onderwijs tussen de verschillende groepen van vakken moet zodanig in evenwicht gebracht en gecoördineerd worden, dat de kennis en ervaring op de juiste wijze kunnen worden verworven om de dierenarts in staat te stellen zich van al zijn taken te kwijten.

5.4.3. Opleidingstitels van dierenartsen

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21 december 1980
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen I veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 december 1980
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 januari 1981
España	Titulo de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'État de docteur vétérinaire			21 december 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 januari 1985
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État		21 december 1980
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21 december 1980

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 januari 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 januari 1986
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicinen licentia-examen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1 januari 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 januari 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21 december 1980

BIJLAGE V.5: VERLOSKUNDIGE

5.5.1. Kennis en bekwaamheid (opleidingsmogelijkheden I en II)

De opleiding tot verloskundige waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

- voldoende kennis van de wetenschappen waarop de werkzaamheden van de verloskundige berusten, met name de verloskunde en de gynaecologie;
- voldoende kennis van de beroepsethiek en de beroepswetgeving;
- diepgaande kennis van de biologische functies, de anatomie en de fysiologie op het gebied van de verloskunde en de perinatalogie, alsmede een kennis van het verband tussen de gezondheidstoestand en de fysieke en sociale omgeving van de mens en van zijn gedrag;
- voldoende klinische ervaring, opgedaan onder toezicht van deskundigen op het gebied van de verloskunde en in erkende inrichtingen;
- het noodzakelijke begrip betreffende de opleiding van het op het gebied van de gezondheidszorg werkzame personeel en ervaring op het gebied van samenwerking met dit personeel.

5.5.2. Studieprogramma voor verloskundigen (opleidingsmogelijkheden I en II)

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitels van verloskundige leidt, omvat de volgende twee onderdelen.

A. *Theoretisch en technisch onderwijs*

a) Basisvakken

- Grondbeginselen van de anatomie en de fysiologie
- Grondbeginselen van de pathologie
- Grondbeginselen van de bacteriologie, virologie en parasitologie
- Grondbeginselen van de biofysica, biochemie en radiologie
- Kindergeneeskunde, in het bijzonder met betrekking tot pasgeborenen
- Hygiëne, gezondheidsleer, voorkomen van ziekten, vroegtijdig opsporen van ziekten
- Voedingsleer en dieetleer, in het bijzonder met betrekking tot de vrouw, het pasgeboren kind en de zuigeling
- Grondbeginselen van de sociologie en medisch-sociale vraagstukken
- Grondbeginselen van de farmacologie
- Psychologie
- Pedagogie
- Wetgeving op het gebied van de gezondheidszorg, sociale wetgeving en organisatie van de gezondheidszorg
- Beroepsethiek en beroepswetgeving
- Seksuele voorlichting en geboorteregeling
- Juridische bescherming van moeder en kind

b) Specifieke vakken voor de werkzaamheden van verloskundige

- Anatomie en fysiologie
- Embryologie en ontwikkeling van de foetus
- Zwangerschap, bevalling en kraambed
- Gynaecologische en verloskundige pathologie
- Voorbereiding op de bevalling en op het ouderschap, inclusief de psychologische aspecten
- Voorbereiding van de bevalling (inclusief kennis en gebruik van de technische apparaten in de verloskunde)
- Analgesie, anesthesie en reanimatie
- Fysiologie en pathologie van het pasgeboren kind
- Verzorging van en toezicht op het pasgeboren kind
- Psychologische en sociale factoren

B. *Praktische en klinische opleiding*

Deze opleiding wordt gegeven onder passend toezicht.

- Onderzoek van en voorlichting aan zwangere vrouwen (ten minste 100 prenatale onderzoeken).
- Toezicht op en begeleiding van ten minste 40 vrouwen in partus.
- Eigenhandig verrichten door de leerling van ten minste 40 bevallingen; wanneer dit aantal niet kan worden bereikt omdat er geen zwangere vrouwen beschikbaar zijn, kan het op minimaal 30 worden teruggebracht, mits de leerling daarnaast actief deelneemt aan 20 bevallingen.
- Actieve deelname aan bevallingen in stuitligging. Alleen wanneer tijdens de opleiding onvoldoende vaginale bevallingen in stuitligging plaatsvinden, kan het klinisch onderwijs vervangen worden door een gesimuleerde situatie.
- Verrichten van episiotomieën en het leren hechten. De inleiding moet zowel het theoretische onderricht als klinische oefeningen omvatten. Dit betreft voor dit punt theorie en praktijk van het hechten van episiotomieën en eenvoudige rupturen van het perineum. Alleen wanneer het volledig onmogelijk is dit in de klinische situatie te leren, kan gebruik worden gemaakt van een gesimuleerde situatie.
- Toezicht op en verzorging van 40 zwangere vrouwen bij wie gevaar voor complicaties bestaat tijdens de zwangerschap, tijdens de baring of na de bevalling.
- Toezicht op en verzorging, inclusief onderzoek, van ten minste 100 kraamvrouwen en gezonde pasgeboren baby's.
- Observatie en verzorging van pasgeborenen die speciale zorg nodig hebben, onder andere van pasgeborenen die te vroeg of te laat geboren zijn, minder dan normaal wegen of ziek zijn.
- Verpleging van vrouwen met gynaecologische en obstetrische pathologie.
- Inleiding tot de verpleging in de genees- en de heelkunde. Deze inleiding moet zowel theoretisch onderricht als klinische oefeningen omvatten.

Het theoretische en technische onderwijs (deel A van het opleidingsprogramma) moet in evenwicht gebracht en gecoördineerd worden met de klinische opleiding voor verloskundigen (deel B van het programma) zodat de in deze bijlage aangegeven kennis en ervaring op voldoende wijze kunnen worden verworven.

Voor de klinische opleiding voor verloskundigen (deel B van het opleidingsprogramma) moeten stages worden gevolgd in ziekenhuisafdelingen of bij andere inrichtingen voor gezondheidszorg die door de bevoegde instanties of instellingen zijn erkend. Tijdens deze opleiding nemen de leerling-verloskundigen deel aan de werkzaamheden van de betrokken diensten, voorzover deze werkzaamheden bijdragen tot hun opleiding. Zij worden vertrouwd gemaakt met de taken die aan de werkzaamheden van verloskundigen verbonden zijn.

5.5.3. Werkzaamheden van de verloskundige bedoeld in artikel 38, lid 2

- Goede voorlichting en adviezen over geboorteregeling verstrekken.
- Zwangerschap vaststellen en het normale verloop ervan blijven volgen, onderzoeken verrichten die nodig zijn voor het toezicht op het normale verloop van de zwangerschap.
- De onderzoeken voorschrijven of adviseren die nodig zijn om de diagnose van een zwangerschap met gevaar voor complicaties zo vroeg mogelijk te kunnen stellen.
- Een programma opstellen ter voorbereiding op het ouderschap, de bevalling volledig voorbereiden en de ouders raadgevingen verstrekken over hygiëne en voeding.
- De vrouw tijdens de bevalling bijstaan en de toestand van de foetus in utero met passende klinische en technische middelen volgen.
- Normale bevallingen bij achterhoofdsligging verrichten en daarbij zo nodig episiotomie toepassen, alsmede in noodgevallen bevallingen bij stuitligging verrichten.
- Bij moeder en kind de tekenen van stoornissen onderkennen waarbij het ingrijpen van een arts vereist is en hem in geval van interventie assisteren; bij afwezigheid van de arts spoedmaatregelen nemen, met name de placenta met de hand verwijderen en eventueel daarna de baarmoeder inwendig onderzoeken.
- De pasgeborene onderzoeken en verzorgen; alle nodige maatregelen nemen en in voorkomend geval onmiddellijk reanimatie toepassen.
- De kraamvrouw verzorgen, toezien op de gevolgen van de bevalling voor de moeder en alle nuttige adviezen verstrekken, zodat de pasgeborene in de beste omstandigheden kan worden grootgebracht.
- De door een arts voorgeschreven behandeling toepassen.
- De nodige schriftelijke verslagen opstellen.

5.5.4. Opleidingstitels van verloskundigen

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstellingen/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 januari 1983
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 januari 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 januari 1983

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαιίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 	<ul style="list-style-type: none"> — Μαλα — Μαιευτής 	23 januari 1983
España	<ul style="list-style-type: none"> — Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica-ginecológica 	Ministerio de Educación y Cultura	<ul style="list-style-type: none"> — Matrona — Asistente obstétrico 	1 januari 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'État	Sage-femme	23 januari 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 januari 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 januari 1983
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 januari 1983
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23 januari 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	<ul style="list-style-type: none"> — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt 	Hebamme	1 januari 1994
Portugal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde 	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 januari 1986
Suomi/ Finland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Terveystieteidenlaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor 	Kätilö/Barnmorska	1 januari 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 januari 1983

BIJLAGE V.6: APOTHEKER

5.6.1. Kennis en bekwaamheid

De opleiding tot apotheker waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

- voldoende kennis van geneesmiddelen en de voor de vervaardiging van geneesmiddelen gebruikte substanties;
- voldoende kennis van de farmaceutische technologie en van de natuurkundige, scheikundige, biologische en micro-biologische controle op geneesmiddelen;
- voldoende kennis van het metabolisme en van de uitwerking van geneesmiddelen, alsook van de werking van toxische stoffen en van het gebruik van geneesmiddelen;
- voldoende kennis om wetenschappelijke gegevens betreffende geneesmiddelen te kunnen beoordelen en op grond daarvan passende inlichtingen te kunnen verstrekken;
- voldoende kennis van de wettelijke en andere vereisten voor de uitoefening van de werkzaamheden van apotheker.

5.6.2. Studieprogramma voor apothekers

- Plant- en dierkunde
- Natuurkunde
- Algemene en anorganische scheikunde
- Organische scheikunde
- Analytische scheikunde
- Farmaceutische scheikunde, met inbegrip van geneesmiddelenanalyse
- Algemene en toegepaste (medische) biochemie
- Anatomie en fysiologie; medische terminologie
- Microbiologie
- Farmacologie en farmacotherapie
- Farmaceutische technologie
- Toxicologie
- Farmacognosie
- Wetgeving en, in voorkomend geval, beroepsethiek

Bij de verdeling over theoretisch en praktisch onderwijs moet bij ieder vak van het minimumprogramma voor de studie voldoende plaats worden ingeruimd voor de theorie om het universitaire karakter van het onderwijs te behouden.

5.6.3. Werkzaamheden van de apotheker bedoeld in artikel 41, lid 2

- De bereiding van geneesmiddelen in hun farmaceutische vorm.
- De vervaardiging van en de controle op geneesmiddelen.
- De laboratoriumcontrole op geneesmiddelen.
- De opslag, bewaring en distributie van geneesmiddelen in het groothandelsstadium.
- De bereiding van, de controle op en de opslag en distributie van geneesmiddelen in voor het publiek toegankelijke apotheken.
- De bereiding van, de controle op en de opslag en verstrekking van geneesmiddelen in ziekenhuizen.
- De verschaffing van voorlichting en advies omtrent geneesmiddelen.

5.6.4. Opleidingstitels van apothekers

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	1 oktober 1987
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole	1 oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	1 oktober 1987
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	1 oktober 1987
España	Título de licenciado en farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	1 oktober 1987
France	— Diplôme d'État de pharmacien — Diplôme d'État de docteur en pharmacie	Universités	1 oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1 oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	1 november 1993
Luxembourg	Diplôme d'État de pharmacien	Jury d'examen d'État + visa du ministre de l'éducation nationale	1 oktober 1987
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekerexamen	Faculteit Pharmacie	1 oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	1 oktober 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades	1 oktober 1987
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto	1 oktober 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet	1 oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1 oktober 1987

BIJLAGE V.7: ARCHITECT

5.7.1. Kennis en bekwaamheid

De opleiding tot architect waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

1. het vermogen tot architectonische vormgeving die zowel aan esthetische als aan technische eisen voldoet;
2. passende kennis van de geschiedenis en de theorie van de architectuur en de aanverwante kunstvormen, technologische vakken en menswetenschappen;
3. kennis van de beeldende kunsten voorzover deze van invloed kunnen zijn op de kwaliteit van de architectonische vormgeving;
4. passende kennis van stedenbouwkunde, planologie en de in de planologie gebruikte technieken;
5. inzicht in de relatie tussen mensen en architectonische constructies en tussen architectonische constructies en hun omgeving, alsmede in de noodzaak om architectonische constructies en de ruimten daartussen af te stemmen op menselijke behoeften en maatstaven;
6. inzicht in het architectenberoep en de rol van de architect in de maatschappij, met name bij het maken van projecten waarin rekening wordt gehouden met sociale factoren;
7. inzicht in de onderzoeks- en voorbereidingsmethoden bij het maken van projecten;
8. inzicht in de problemen op het gebied van het constructief ontwerp, de constructie en de civiele bouwkunde in verband met het ontwerpen van gebouwen;
9. passende kennis van de natuurkundige en technologische vraagstukken, alsmede van de functie van het gebouw, met het oog op het verschaffen van comfort en bescherming tegen weersomstandigheden;
10. technische bekwaamheid als ontwerper teneinde binnen de door begrotingsfactoren en bouwvoorschriften gestelde grenzen te kunnen voldoen aan de eisen van de gebruikers van het bouwwerk;
11. passende kennis van de industrieën, organisaties, voorschriften en procedures die een rol spelen bij de omzetting van ontwerpen in gebouwen en het inpassen van plannen in de ruimtelijke ordening.

5.7.2. Opleidingstitels van architecten die zijn erkend overeenkomstig artikel 20, lid 1

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentie-academiejaar
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur — architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogerearchitectuurinstituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. Faculté Polytechnique van Bergen 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentie-academiejaar
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	<ul style="list-style-type: none"> — Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technischen Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technischen Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen <p>⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 43 Absatz 1 anzuerkennen.</p>		1988/1989
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; — Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona. 		1988/1989

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentie-academiejaar
France	<ol style="list-style-type: none"> Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale Diplôme d'architecte ESA Diplôme d'architecte ENSAIS 	<ol style="list-style-type: none"> Le ministre chargé de l'architecture Ecole spéciale d'architecture de Paris Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 		1988/1989
Ireland	<ol style="list-style-type: none"> Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.NUI) Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch) Certificate of associateship (ARIAI) Certificate of membership (MRIA) 	<ol style="list-style-type: none"> National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin College of Technology, Bolton Street, Dublin Royal Institute of Architects of Ireland Royal Institute of Architects of Ireland 		1988/1989
Italia	<p>Laurea in architettura</p> <p>Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza” — Università di Roma II — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza” 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	<p>1988/1989</p> <p>1998/1999</p>

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentie-academiejaar
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examens verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 42	1988/1989
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ingenieur</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität, Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	Carta de curso de Licenciatura em Arquitectura	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto 		1988/1989

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentie-academiejaar
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 42 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 42 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>	1988/1989

BIJLAGE VI

VERWORVEN RECHTEN VOOR DE BEROEPEN DIE ONDER DE ERKENNING OP BASIS VAN DE COÖRDINATIE VAN DE MINIMUMOPLEIDINGSEISEN VALLEN

6.1. Verworven rechten van specialisten

Klinische biologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	
Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Biologie clinique/Klinische biologie
España	Análisis clínicos
France	Biologie médicale
Italia	Patologia clinica
Luxembourg	Biologie clinique
Österreich	Medizinische Biologie
Portugal	Patologia clinica

Bacteriologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	
Land	Benaming
Danmark	Klinisk mikrobiologi
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Ελλάς	— Ιατρική Βιοπαθολογία — Μικροβιολογία
España	Microbiología y parasitología
Ireland	Microbiology
Italia	Microbiologia e virologia
Luxembourg	Microbiologie
Nederland	Medische microbiologie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi
Sverige	Klinisk bakteriologi
United Kingdom	Medical microbiology and virology

Biologische hematologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	
Land	Benaming
Danmark (*)	Klinisk blodtypeserologi
France	Hématologie
Luxembourg	Hématologie biologique
Portugal	Hematologia clinica

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 januari 1983, behalve voor degenen die voor die datum met de opleiding zijn begonnen en deze voor eind 1988 hebben afgerond.

Klinische chemie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	
Land	Benaming
Danmark	Klinisk biokemi
España	Bioquímica clínica
Ireland	Chemical pathology
Italia	Biochimica clinica
Luxembourg	Chimie biologique
Nederland	Klinische chemie
Österreich	Medizinische und chemische Labordiagnostik
Suomi/Finland	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk kemi
United Kingdom	Chemical pathology

Immunologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	
Land	Benaming
Danmark	Klinisk immunologi
España	Immunología
Ireland	Clinical immunology
Österreich	Immunologie
Sverige	Klinisk immunologi
United Kingdom	Immunology

Kinderheekunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar	
Land	Benaming
Deutschland	Kinderchirurgie
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών
España	Cirugía pediátrica
France	Chirurgie infantile
Ireland	Paediatric surgery
Italia	Chirurgia pediatrica
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique
Österreich	Kinderchirurgie
Portugal	Cirurgia pediátrica
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi
United Kingdom	Paediatric surgery

Cardio-pulmonale chirurgie
Minimale opleidingsduur: 5 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland	Herzchirurgie
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía torácica
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Thoracic surgery
Italia	Chirurgia toracica
Luxembourg	Chirurgie thoracique
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie
Portugal	Cirurgia cardiotorácica
Suomi/Finland	Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 januari 1983.

Chirurgie van bloedvaten
Minimale opleidingsduur: 5 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkar-sygdomme
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική
España	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie vasculaire
Italia	Chirurgia vascolare
Luxembourg	Chirurgie vasculaire
Portugal	Cirurgia vascular
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 januari 1983.

Cardiologie
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Cardiologie/Cardiologie
Danmark	Kardiologi
Ελλάς	Καρδιολογία
España	Cardiología
France	Pathologie cardio-vasculaire
Ireland	Cardiology
Italia	Cardiologia
Luxembourg	Cardiologie et angiologie
Nederland	Cardiologie
Portugal	Cardiologia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi
Sverige	Kardiologi
United Kingdom	Cardiology

Reumatologie
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/Reumatologie
Danmark	Reumatologi
Ελλάς	Ρευματολογία
España	Reumatología
France	Rhumathologie
Ireland	Rheumatology
Italia	Reumatologia
Luxembourg	Rhumathologie
Nederland	Reumatologie
Portugal	Reumatologia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi
Sverige	Reumatologi
United Kingdom	Rheumatology

Maag- en darmziekten
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Ελλάς	Γαστρεντερολογία
España	Aparato digestivo
France	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Gastro-enterology
Italia	Gastroenterologia
Luxembourg	Gastro-enterologie
Nederland	Gastro-enterologie
Portugal	Gastrenterologia
Suomi/Finland	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Gastro-enterology

Algemene hematologie
Minimale opleidingsduur: 3 jaar

Land	Benaming
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme
Ελλάς	Αιματολογία
España	Hematología y hemoterapia
Ireland	Haematology
Italia	Ematologia
Luxembourg	Hématologie
Portugal	Imuno-hemoterapia
Suomi/Finland	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Hematologi

Endocrinologie
Minimale opleidingsduur: 3 jaar

Land	Benaming
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme
Ελλάς	Ενδοκρινολογία
España	Endocrinología y nutrición
France	Endocrinologie, maladies métaboliques
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus
Italia	Endocrinologia e malattia del ricambio
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Portugal	Endocrinologia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi
Sverige	Endokrina sjukdomar
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus

Stomatologie
Minimale opleidingsduur: 3 jaar

Land	Benaming
España	Estomatología
France	Stomatologie
Italia	Odontostomatologia
Luxembourg	Stomatologie
Portugal	Estomatologia

Revalidatie
Minimale opleidingsduur: 3 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Danmark (*)	Fysiurgi og rehabilitering
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Rehabilitación
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Italia	Medicina fisica e riabilitazione
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Nederland	Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Physikalische Medizin
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Suomi/Finland	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Rehabiliteringsmedicin

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 januari 1983, behalve voor degenen die voor die datum met de opleiding zijn begonnen en deze voor eind 1988 hebben afgerond.

Zenuw- en zielsziekten
Minimale opleidingsduur: 5 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien (*)	Neuropsychiatrie
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική
France (**)	Neuropsychiatrie
Italia	Neuropsychiatria
Luxembourg (***)	Neuropsychiatrie
Nederland (****)	Zenuw- en zielsziekten
Österreich	Neurologie und Psychiatrie

Datums van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 augustus 1987, behalve voor degenen die voor die datum met de opleiding zijn begonnen;

(**) 31 december 1971;

(***) de opleidingstitels worden niet meer verleend voor opleidingen waarmee na 5 maart 1982 is begonnen;

(****) 9 juli 1984.

Huid- en geslachtsziekten
Minimale opleidingsduur: 3 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og køns-sygdomme
Deutschland	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Ελλάς	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España	Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Dermatologie et vénéréologie
Italia	Dermatologia e venerologia
Luxembourg	Dermato-vénérologie
Nederland	Dermatologie en venerologie
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Portugal	Dermatovenereologia
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige	Hud- och könssjukdomar

Geslachtsziekten
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Ireland	Venereology
United Kingdom	Genito-urinary medicine

Huidziekten
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Ireland	Dermatology
United Kingdom	Dermatology

Radiologie
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Deutschland	Radiologie
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία
España	Electroradiología
France (*)	Electro-radiologie
Italia	Radiologia
Luxembourg (**)	Électroradiologie
Nederland (***)	Radiologie
Österreich	Radiologie
Portugal	Radiologia

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 3 december 1971;

(**) de opleidingstitels worden niet meer verleend voor opleidingen waarmee na 5 maart 1982 is begonnen;

(***) 8 juli 1984.

Tropische ziekten
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark (*)	Tropemedicin
Ireland	Tropical medicine
Italia	Medicina tropicale
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Portugal	Medicina tropical
United Kingdom	Tropical medicine

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 januari 1987, behalve voor degenen die voor die datum met de opleiding zijn begonnen en deze voor eind 1988 hebben afgerond.

Geriatric
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme
España	Geriatría
Ireland	Geriatrics
Italia	Geriatría
Nederland	Klinische geriatrie
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatrici
Sverige	Geriatrisk
United Kingdom	Geriatrics

Kinderpsychiatrie
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική
France	Pédo-psychiatrie
Ireland	Child and adolescent psychiatry
Italia	Neuropsichiatria infantile
Luxembourg	Psychiatrie infantile
Portugal	Pedopsiquiatria
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry

Nierziekten
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Ελλάς	Νεφρολογία
España	Nefrología
France	Néphrologie
Ireland	Nephrology
Italia	Nefrologia
Luxembourg	Néphrologie
Portugal	Nefrologia
Suomi/Finland	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Renal medicine

Besmettelijke ziekten
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Infektionsmedicin
Ireland	Communicable diseases
Italia	Malattie infettive
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar
Sverige	Infektionssjukdomar
United Kingdom	Infectious diseases

Farmacologie
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Klinisk farmakologi
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie
España	Farmacología clínica
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/ Klinisk farmakologi och läkemedels- behandling
Sverige	Klinisk farmakologi
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics

Maatschappij en gezondheid
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Samfundsmedicin
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική
España	Medicina preventiva y salud pública
France	Santé publique et médecine sociale
Ireland	Community medicine
Italia	Igiene e medicina sociale
Luxembourg	Santé publique
Nederland	Maatschappij en gezondheid
Österreich	Sozialmedizin
Suomi/Finland	Terveystieteiden tutkimus/Hälsöförskning
Sverige	Socialmedicin
United Kingdom	Public health medicine

Arbeidsgeneeskunde
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Danmark	Arbejdsmedicin
Deutschland	Arbeitsmedizin
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας
France	Médecine du travail
Ireland	Occupational medicine
Italia	Medicina del lavoro
Luxembourg	Médecine du travail
Nederland	— Arbeid en gezondheid, bedrijfs- geneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzeke- ringsgeneeskunde
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin
Portugal	Medicina do trabalho
Suomi/Finland	Työterveyshuolto/Företagshälsöförskning
Sverige	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Occupational medicine

Allergologie
Minimale opleidingsduur: 3 jaar

Land	Benaming
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomheds sygdomme
Ελλάς	Αλλεργιολογία
España	Alergología
Italia	Allergologia ed immunologia clinica
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde
Portugal	Imuno-alergologia
Sverige	Allergisjukdomar

Nucleaire geneeskunde
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland	Nuklearmedizin
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική
España	Medicina nuclear
France	Médecine nucléaire
Italia	Medicina nucleare
Luxembourg	Médecine nucléaire
Nederland	Nucleaire geneeskunde
Österreich	Nuklearmedizin
Portugal	Medicina nuclear
Suomi/Finland	Kliininen Fysiologia ja isotooppiäkeittiede/Klinisk Fysiologi och nukleärmedicin
United Kingdom	Nuclear medicine

Gastro-enterologische chirurgie
Minimale opleidingsduur: 5 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
España	Cirugía del aparato digestivo
France	Chirurgie viscérale et digestive
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi

Datum van intrekking bedoeld in artikel 25, lid 5:

(*) 1 januari 1983.

Spoedeisende geneeskunde
Minimale opleidingsduur: 5 jaar

Land	Benaming
Ireland	Accident and emergency medicine
United Kingdom	Accident and emergency medicine

Klinische neurofysiologie
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Danmark	Klinisk neurofysiologi
España	Neurofisiología clínica
Ireland	Neurophysiology
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi
Sverige	Klinisk neurofysiologi
United Kingdom	Clinical neurophysiology

Mond-, tand- en maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts en voor beoefenaar der tandheelkunde) ⁽¹⁾
Minimale opleidingsduur: 4 jaar

Land	Benaming
Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillo-facial kirurgi
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Voor de opleiding die leidt tot de titel van specialist in de mond-, tand- en maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts en voor beoefenaar der tandheelkunde) moeten de basisopleiding voor arts (artikel 19) en bovendien ook de opleidingscyclus voor beoefenaren der tandheelkunde (artikel 29) met goed gevolg zijn doorlopen.

Maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts)
Minimale opleidingsduur: 5 jaar

Land	Benaming
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie

6.2. Verworven rechten van specialisten in de tandheelkunde

Orthodontie

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28 januari 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	28 januari 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28 januari 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomis-hoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

Kaakchirurgie

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28 januari 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28 januari 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 1981
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

6.3. Opleidingstitels van architecten waarvoor overeenkomstig artikel 45, lid 1, verworven rechten gelden

Land	Opleidingstitel	Referentie-academiejaar
België/ Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's afgegeven door de nationale hogescholen voor architectuur of door de hogere architectuur-instituten (architecte — architect) — De diploma's afgegeven door het Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt (architect) — De diploma's afgegeven door de koninklijke academies voor schone kunsten (architecte — architect) — De diploma's afgegeven door de Sint-Lucasscholen (architecte — architect) — De universitaire diploma's van burgerlijk ingenieur, vergezeld van een stagecertificaat, afgegeven door de Orde van Architecten, die het recht geven de beroepstitel van architect te voeren (architecte — architect) — De architectendiploma's afgegeven door de centrale examencommissie of door een examencommissie van het Rijk (architecte — architect) — De diploma's van burgerlijk ingenieur-architect en van ingenieur-architect afgegeven door de faculteiten toegepaste wetenschappen van de universiteiten en door de faculté polytechnique van Bergen (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987/1988
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's afgegeven door de rijksscholen voor architectuur te Kopenhagen en Århus (arkitekt) — Het door de raad van architecten afgegeven registratiebewijs overeenkomstig Wet nr. 202 van 28 mei 1975 (registreret arkitekt) — De door hogescholen voor civiele bouwkunde afgegeven diploma's (byggningskonstruktør), vergezeld van een attest van de bevoegde instanties waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg een onderzoek op grond van bewijsstukken heeft doorstaan. Dit onderzoek behelst de beoordeling van plannen die de kandidaat tijdens een feitelijke praktijk van ten minste zes jaar op het gebied van de in artikel 44 bedoelde werkzaamheden heeft gemaakt en uitgevoerd 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's afgegeven door de hogescholen voor schone kunsten (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — De diploma's afgegeven door de afdeling architectuur (Architektur/Hochbau) van de technische hogescholen, van de technische universiteiten, van de universiteiten en, voorzover deze instellingen zijn opgegaan in Gesamthochschulen, van deze Gesamthochschulen (Dipl.-Ing. en andere benamingen die later eventueel aan deze diploma's worden gegeven) — De diploma's afgegeven door de afdeling architectuur (Architektur/Hochbau) van de Fachhochschulen en, voorzover deze instellingen zijn opgegaan in Gesamthochschulen, van deze Gesamthochschulen, vergezeld, wanneer de studieduur minder dan vier jaar, maar ten minste drie jaar bedraagt, van een certificaat waaruit een beroepservaring van vier jaar in de Bondsrepubliek Duitsland blijkt, afgegeven door de beroepsorde overeenkomstig artikel 43, lid 1 (Ingenieur grad. en andere benamingen die later eventueel aan deze diploma's worden gegeven) — De certificaten (Prüfungszeugnisse) die voor 1 januari 1973 zijn afgegeven door de afdeling architectuur van de Ingenieurschulen en van de Werkkunstschulen, vergezeld van een attest van de bevoegde instanties waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg een onderzoek op grond van bewijsstukken heeft doorstaan. Dit onderzoek behelst de beoordeling van plannen die de kandidaat tijdens een feitelijke praktijk van ten minste zes jaar op het gebied van de in artikel 44 bedoelde werkzaamheden heeft gemaakt en uitgevoerd. 	1987/1988
Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's van ingenieur-architect afgegeven door het Metsovion Polytechnion van Athene, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur-architect afgegeven door het Aristotelion Panepistimion van Saloniki, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civil-ingenieur afgegeven door het Metsovion Polytechnion van Athene, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civil-ingenieur afgegeven door het Aristotelion Panepistimion van Saloniki, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civil-ingenieur afgegeven door het Panepistimion Thrakis, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civil-ingenieur afgegeven door het Panepistimion Patron, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur 	1987/1988

Land	Opleidingstitel	Referentie-academiejaar
España	Het officiële diploma van architect (título oficial de arquitecto) afgegeven door het ministerie van Onderwijs en Wetenschap of door de universiteiten	1987/1988
France	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's van door de regering gediplomeerd architect die tot 1959 door het ministerie van Onderwijs en sedertdien door het ministerie van Cultuur zijn afgegeven (architecte DPLG) — De diploma's afgegeven door de École spéciale d'architecture (architecte DESA) — De diploma's die sinds 1955 zijn afgegeven door de afdeling architectuur van de École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg (voormalige École nationale d'ingénieurs de Strasbourg) (architecte ENSAIS) 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — De graad van Bachelor of Architecture verleend door de National University of Ireland (B. Arch. NUI) aan afgestudeerden in de architectuur aan het University College te Dublin — Het diploma op het gebied van de architectuur op universitair niveau afgegeven door het College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — Het bewijs van geassocieerd lidmaatschap van het Royal Institute of Architects of Ireland (ARIAI) — Het bewijs van lidmaatschap van het Royal Institute of Architects of Ireland (MRIA) 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's van laurea in architettura afgegeven door de universiteiten, de polytechnische instituten en de hogere instituten voor architectuur van Venetië en Reggio-Calabrië, vergezeld van het diploma dat recht geeft op de zelfstandige uitoefening van het beroep van architect afgegeven door de minister van Onderwijs nadat de kandidaat voor een bevoegde examencommissie is geslaagd voor het staatsexamen, waardoor hij het recht verkrijgt tot zelfstandige uitoefening van het beroep van architect (dott. architetto) — De diploma's van laurea in ingegneria op het gebied van de bouwkunde afgegeven door de universiteiten en de polytechnische instituten, vergezeld van het diploma dat recht geeft op de zelfstandige uitoefening van een beroep op het gebied van de architectuur afgegeven door de minister van Onderwijs nadat de kandidaat voor een bevoegde examencommissie is geslaagd voor het staatsexamen, waardoor hij het recht verkrijgt tot zelfstandige uitoefening van het beroep (dott. ing. architetto of dott. ing. in ingegneria civile) 	1987/1988
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> — Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd doctoraal examen in de bouwkunde afgegeven door de afdeling bouwkunde van de Technische Hogeschool te Delft of Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — De diploma's van de door de staat erkende academies voor bouwkunst (architect) — De diploma's die tot in 1971 zijn afgegeven in het kader van het voormalige Hoger Bouwkundonderricht (architect HBO) — De diploma's die tot in 1970 zijn afgegeven in het kader van het voormalige Voortgezet Bouwkundonderricht (architect VBO) — Het getuigschrift dat met goed gevolg een door de architectenraad van de Bond van Nederlandse Architecten (BNA) ingesteld architectenexamen is afgelegd (architect) — Het diploma van de stichting Instituut voor Architectuur (IVA) afgegeven na een op ten minste vierjarige basis ingerichte opleiding van de stichting (architect), vergezeld van een attest van de bevoegde instanties waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg een onderzoek op grond van bewijsstukken heeft doorstaan. Dit onderzoek behelst de beoordeling van plannen die de kandidaat tijdens een feitelijke praktijk van ten minste zes jaar op het gebied van de in artikel 44 bedoelde werkzaamheden heeft gemaakt en uitgevoerd. — Een getuigschrift van de bevoegde instanties dat met goed gevolg voor 5 augustus 1985 het examen van kandidaat in de bouwkunde afgenomen door de Technische Hogeschool te Delft of Eindhoven is afgelegd en dat gedurende een tijdvak van ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan die datum op zodanige wijze en schaal werkzaamheden als architect zijn verricht dat naar Nederlandse maatstaven een voldoende bekwaamheid voor het uitoefenen van die werkzaamheden gewaarborgd is (architect) — Een getuigschrift van de bevoegde instanties dat uitsluitend wordt afgegeven aan personen die voor 5 augustus 1985 de leeftijd van veertig jaar hebben bereikt en waaruit blijkt dat de betrokkene gedurende ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan die datum op zodanige wijze en schaal werkzaamheden als architect heeft verricht dat naar Nederlandse maatstaven een voldoende bekwaamheid voor het uitoefenen van die werkzaamheden gewaarborgd is (architect) — De in het zevende en achtste streepje bedoelde getuigschriften hoeven niet meer te worden erkend vanaf de datum van inwerkingtreding van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden op het gebied van de architectuur onder de beroepstitel van architect in Nederland, voorzover deze getuigschriften volgens bedoelde bepalingen geen toegang geven tot die werkzaamheden onder genoemde beroepstitel 	1987/1988

Land	Opleidingstitel	Referentie-academiejaar
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's afgegeven door de Technische Universität te Wenen of Graz alsmede de Universität Innsbruck, faculteit civiele bouwkunde en architectuur (Bauingenieurwesen/Hochbau und Architektur), afdeling architectuur (Architektur), civiele bouwkunde (Bauingenieurwesen Hochbau) en bouwkunde (Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen) — De diploma's afgegeven door de Universität für Bodenkultur, afdeling cultuurtechniek en waterhuishouding (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) — De diploma's afgegeven door het Institut für Architektur van de Hochschule für bildende Kunst te Wenen — De diploma's afgegeven door de Akademie der bildenden Künste te Wenen, afdeling architectuur — De ingenieursdiploma's (Ing.) uitgereikt door de hogere technische scholen, de technische scholen of de technische scholen voor de bouwkunst, vergezeld van het licentiaatsdiploma van Baumeister, waaruit blijkt dat de betrokkene over minimaal zes jaar beroepservaring in Oostenrijk beschikt, gesanctioneerd door een examen — De diploma's uitgereikt door de Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz, afdeling architectuur — De certificaten van bekwaamheid voor civiel-ingenieurs of raadgevend ingenieurs op het gebied van de bouwkunde (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) overeenkomstig het Ziviltechnikergesetz, BGBl, nr. 156/1994 	1997/1998
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — Het diploma do curso especial de arquitectura uitgereikt door de scholen voor schone kunsten van Lissabon en Porto — Het diploma de arquitecto uitgereikt door de scholen voor schone kunsten van Lissabon en Porto — Het diploma do curso de arquitectura uitgereikt door de scholen voor schone kunsten van Lissabon en Porto — Het diploma de licenciatura em arquitectura uitgereikt door de Escola Superior de Belas-Artes de Lisboa — De carta de curso de licenciatura em arquitectura uitgereikt door de Universidade Técnica de Lisboa en de Universidade do Porto — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur (licenciatura em engenharia civil) uitgereikt door het Instituto Superior Técnico van de Universidade Técnica de Lisboa — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur (licenciatura em engenharia civil) uitgereikt door de faculteit civiele bouwkunde (de Engenharia) van de Universidade do Porto — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur (licenciatura em engenharia civil) uitgereikt door de faculteit wetenschap en technologie van de Universidade de Coimbra — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur, productie (licenciatura em engenharia civil, produção) uitgereikt door de Universidade do Minho 	1987/1988
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's uitgereikt door de architectuurafdelingen van de technische universiteiten en de Oulun yliopisto (arkkitehti/arkitekt) — De diploma's uitgereikt door de technologische instituten (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — De diploma's uitgereikt door de Arkitekturskolan van de Kungliga Tekniska Högskola, de Chalmers Tekniska Högskola en de Tekniska Högskola van de Lunds Universitet (arkitekt, master of architecture) — De bewijzen van lidmaatschap van de Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), indien de betrokkenen hun opleiding hebben genoten in een staat waarop deze richtlijn van toepassing is 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — De titels verworven na het afleggen van examens aan: <ul style="list-style-type: none"> — het Royal Institute of British Architects; — de scholen voor architectuur van de universiteiten, polytechnische instituten, hogescholen, academies (privaatcolleges) en scholen voor technologie en kunst <p>die op 10 juni 1985 door de Architects Registration Council van het Verenigd Koninkrijk erkend waren met het oog op de opneming ervan in het beroepsregister (architect)</p> — Een certificaat waarin wordt verklaard dat de houder ervan een verworven recht heeft om zijn beroepstitel van architect te blijven voeren krachtens section 6 (1) a, 6 (1) b of 6 (1) d van de Architects Registration Act van 1931 (architect) — Een certificaat waarin wordt verklaard dat de houder ervan een verworven recht heeft om zijn beroepstitel van architect te blijven voeren krachtens section 2 van de Architects Registration Act van 1938 (architect) 	1987/1988

BIJLAGE VII

VOLGENS ARTIKEL 46, LID 1, OPVRAAGBARE DOCUMENTEN EN CERTIFICATEN

1. Documenten

- a) Nationaliteitsbewijs.
- b) Kopie van de bekwaamheidsattesten of van de opleidingstitel die toegang verleent tot het beroep in kwestie plus eventueel een bewijs van beroepservaring.
- c) Voor de in artikel 16 bedoelde gevallen: een verklaring aangaande de aard en de duur van de werkzaamheden, afgegeven door de bevoegde instantie of instelling in de lidstaat van oorsprong.
- d) Een bevoegde instantie in de ontvangende lidstaat die de toegang tot een gereguleerd beroep afhankelijk maakt van de indiening van bewijzen dat de betrokkene van goed zedelijk gedrag is of nooit failliet is gegaan, of die de uitoefening van zo'n beroep in geval van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke inbreuken tijdelijk of permanent verbiedt, aanvaardt voor onderdanen van de lidstaten die het beroep op haar grondgebied willen uitoefenen als genoegzaam bewijs documenten afgegeven door de bevoegde instanties in de lidstaat van oorsprong waaruit blijkt dat aan de voorwaarden is voldaan. Deze instanties moeten de gevraagde documenten binnen twee maanden verstrekken.

Indien de in de eerste alinea bedoelde documenten niet door de bevoegde instanties in de lidstaat van oorsprong worden afgegeven, worden ze vervangen door een verklaring onder ede — of, in de lidstaten waar de eed niet bestaat, door een plechtige verklaring — door de betrokkene afgelegd tegenover een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie of eventueel tegenover een notaris of een bevoegde beroepsvereniging in de lidstaat van oorsprong, die een attest verstrekt dat de verklaring onder ede of de plechtige verklaring is afgelegd.

- e) Indien een ontvangende lidstaat voor de toegang tot een gereguleerd beroep van zijn onderdanen een document aangaande de geestelijke of lichamelijke gezondheid van de aanvrager verlangt, aanvaardt die lidstaat als genoegzaam bewijs het document dat in de lidstaat van oorsprong wordt verlangd. Indien de lidstaat van oorsprong dergelijke documenten niet verlangt, aanvaardt de ontvangende lidstaat een getuigschrift afgegeven door een bevoegde instantie van die lidstaat. In dat geval moeten de bevoegde instanties in de lidstaat van oorsprong het gevraagde document binnen twee maanden verstrekken.
- f) Indien een ontvangende lidstaat voor de toegang tot een gereguleerd beroep van zijn onderdanen:
 - een bewijs van de financiële draagkracht van de aanvrager verlangt of
 - een bewijs verlangt dat de aanvrager is verzekerd tegen de monetaire risico's die verband houden met de beroepsverantwoordelijkheid volgens de wettelijke voorschriften betreffende de voorwaarden en de omvang van deze garantie in de ontvangende lidstaat,dan aanvaardt die lidstaat als genoegzaam bewijs een getuigschrift terzake afgegeven door de banken en verzekeringsmaatschappijen van een andere lidstaat.

2. Certificaten

- a) Met het oog op een vlotte toepassing van titel III, hoofdstuk III, van deze richtlijn kunnen de lidstaten verlangen dat de begunstigden die aan de opleidingseisen voldoen naast hun opleidingstitel een certificaat van de bevoegde instantie van de lidstaat van oorsprong overleggen waarin wordt verklaard dat deze titels met de in deze richtlijn bedoelde titels overeenstemmen.
 - b) In geval van gegronde twijfel kan de ontvangende lidstaat de bevoegde instanties van een andere lidstaat vragen om bevestiging van de echtheid van de in die andere lidstaat afgegeven getuigschriften en opleidingstitels, alsmede, in voorkomend geval, om bevestiging dat de begunstigde voor de beroepen in titel III, hoofdstuk III, van deze richtlijn voldoet aan de minimumopleidingseisen in de artikelen 22, 23, 26, 29, 32, 35, 36, 40 en 42.
-